

Kresťanský časopis

manna

Jún 2013 | Číslo 13

NADŠENÝ
zo života

NESTARAJME
sa nad mieru

ABORTUS,
a čo teraz?!

Srdce človeka

*M*oje srdce je ako záhradka. Bola dlhé roky pustá a divá. Iba vietor do nej zasieval bodliače zloby. Rástli tu i pichľavé žihľavy kľebiet, jedovaté jesienky sebestva a pýr nenávisti. Bol v nej tiež hlboký močiar horkosti. Nad všetkým sa vznášal šedavý opar ľahostajnosti...

Nemohla som sa pozerať na záhradu svojho srdca, a predsa som ju mala stále pred sebou. Tírne hriechu tu nachádzalo úrodnú pôdu, hoci som túžila po láske a čistote. Našťastie, jedného dňa prišiel Záhradník. Nevyčítal, ani sa nedešil, že tu bude mať dosť práce. Iba ticho a s úsmevom pohladil malú ružičku lásky, krčiacu sa v rohu medzi kríkmi. Ako ju tam mohol vidieť? Hneď sa dal do práce. Zoslabnutú a takmer udusenú ružu vzal a zasadil uprostred záhrady. Tam, kde predtým stál strom nevery a nelásky...

Ruža začala silnieť. Zlý vietor však prinášal nové semená buriny a snažil sa jej krásu zničiť. Poslal na ňu pupenec starostí, ktorý ružu obmotával a dusil. Ale Záhradník na ňu nikdy nezabudol. Vždy načas a láskavou rukou očistil každý lístok, okopal ju a usilovne zalieval vodou. Postupne vysušil močiar horkosti a na jeho mieste zasadil strom života s dobrým a chutným ovocím. Vedľa ruže začali vyrastať aj ďalšie krásne kvetiny – tulipán milosrdenstva, gerbera vernosti, nežná sedmikráska súcitu, množstvo fialiek pokory. Začala kľíčiť aj biela ľalia priateľstva...

Neboj sa pozrieť sa do záhrady svojho srdca. Aj k tebe môže prísť Záhradník, ktorý môže zmeniť tvoj život. Z tvojej zanedbanej a hynúcej duše môže urobiť krásnu kvitnúcu záhradu. Jeho meno je Ježiš Kristus – Syn Boží.

Zdenka Grandičová

Byť kresťanom, okrem iného znamená byť Božím vyslancom čiže predstaviteľom na zemi. Toto povolanie označuje veľkú česť, ale nosí so sebou aj veľkú zodpovednosť. Tam, kde sa vyslanec nachádza, predstavuje svoju krajinu, a jeho slová, gestá, postoje a skutky sa chápu ako úradný stav vlády štátu, ktorého je vyslancom. Podobne Boh si na zemi zvolil ľudí, ktorých povolal,

vložil do ich sŕdc vieru, učinil ich svojimi deťmi - občanmi svojho kráľovstva a postavil ich ako svojich predstaviteľov na zemi. S istotou môžeme tvrdiť, že nás poslal hovoriť Jeho slová, šíriť Jeho hodnoty, konať Jeho skutky a rozšíriť Jeho kráľovstvo na zemi. Našou úlohou je priniesť svetlo tam, kde je tma, nádej kde je beznádejnosť, vieru kde je pochybnosť a strach, lásku kde je odmietnutie, spravodlivosť kde je hriech, a poznanie, kde ľudia Boha nepoznajú. Našou úlohou je predstaviť iným nášho kráľa Ježiša a priviesť ich k Nemu a tak pripraviť cestu, aby on bol oslávený.

Niekedy sa vyhovárame, že nemôžeme slúžiť Bohu tak, ako by sme mali (alebo chceli) a k tomu uvedieme mnohé dôvody. Avšak, keď naše dôvody porovnáme s dôvodmi, ktoré mali traja židovskí mládenci Šadrach, Mešach a Abed-Négo, keď stáli pred zlatou sochou kráľa Nabuchodonozora, tie naše znejú veľmi nepresvedčivo. Príbeh nás vedie viac ako 2600 rokov dozadu, keď traja spomenutí mládenci, úradníci Babylonského kráľa, odmietli pokloniť sa zlatej soche aj napriek hrozbe, že budú hodení do rozpálenej pece. Nepoklonili sa, pretože verili svojmu Bohu a poslúchali Jeho prikázanie, ktoré znie: „Nebudeš mať iných bohov predomnou, neučiníš si ritiny... nebudeš sa im klaňať ani im

nebudeš slúžiť, lebo ja som Hospodin tvoj Boh...“ (2.Mojžišova 20,3-5). Ak niekto mal vážny dôvod odstúpiť od služby Bohu, boli to títo traja. Pre nich toto rozhodnutie nebolo len otázkou zachovania alebo straty pozície a pohodlia, ktoré mali, ale bolo to otázkou života a smrti. Oni však slúžili Bohu z celého srdca aj uprostred Babylonského kráľovstva. Oni boli motivovaní vierou, videli svoje životy z Božej perspektívy, chceli Mu slúžiť a nebáli sa následkov. Práve preto, kým sa všetci ostatní na znak hudby poklonili zlatej soche kráľa Nabuchodonozora, títo traja zostali stáť ako predstavitelia živého Boha, ktorému patrili a slúžili.

Niekedy sa dostaneme do zložitej situácie a nie je ľahko robiť to, čo Boh od nás žiada. Žijeme vo svete relativity, v ktorom sa populárne náhľady niekedy líšia od princípov Božieho kráľovstva. Čo máme vtedy robiť? Boh nás vyzýva, aby sme sa nebáli, stáli pevne neodvracajúc sa od Božích princípov, v presvedčení, že On Všemohúci je s nami.

Príbeh pokračuje tak, že sa kráľ rozhneval a rozkázal veľkú pec na vypekanie tehieľ rozpáliť sedemkrát viac ako obvyčajne a do nej hodiť Šadrácha, Mešacha a Abed-Néga. Po chvíli, keď sa kráľ podíval do pece, videl tam štyroch, ktorí sa voľne prechádzajú uprostred ohňa, a ten štvrtý bol Boží anjel poslaný k záchrane trom mládencom. Keď na kráľovo povolanie mládenci vystúpili z pece, bez akýchkoľvek príznakov ohňa, Nabuchodonozor vydal edikt, v ktorom povolal všetky národy uctievať jediného živého Boha.

Viera, rozhodnutie a poslušnosť troch mládenčov priniesla slávu jedinému Bohu, a im nové svedectvo s Bohom a povýšenie zo strany kráľa Nabuchodonozora.

Verím, že i toto číslo nášho časopisu bude povzbudením pre každého z nás, ako Kristových ambasádorov na zemi, slúžiť nášmu Kráľovi každým slovom, gestom, postojom i skutkom.

VLADIMÍR ČERVENJÍ | REDAKTOR

Kresťanský časopis „Manna“ je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: „Manna“
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza každé tri mesiace
a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: manna.casopis@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedný redaktor: Vladimír Červenji
Technický redaktor: Vladislav Šírka
Jazyková korektúra a preklad textov: Anna Pintír
Grafická úprava obálky: Viliam Valentini

Členovia redakcie:
Vladimír Červenji, Vladislav Šírka, Anna Pintír,
Branislav Šírka, Pavel Mámojka, Dan Tomášik,
Zuzana Kačanskí, David Mámojka, Robert Mámojka,
Anna Struhárová, Jana Zorjanová, Tatjana Pintír.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Branislav Šírka, mobil: +421940728285
e-mail: brankos86@yahoo.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina. Jún 2013.
www.manna.org.rs

OBSAH STRANA

SRDCE ČLOVEKA	2
ÚVODNÉ SLOVO	3
NESTARAJTE SA NAD MIERU	4
NADŠENÝ ZO ŽIVOTA	6
JEŽIŠ IŠIEL CEZ JERICHO	7
OČAKÁVANIE NA ZÁZRAK	8
SOL NEMÁ CENU, KEĎ STRATÍ SĽAŇ	10
V ŠĽAPAJÁCH SVOJHO MAJSTRA	12
KEĎ SA K NEMU PRIBLÍŽIM	13
KRV NA MOJICH RUKÁCH	14
ABORTUS, A ČO TERAZ	16
AK SME VŠETKY KVETY	17
DUCH SVÄTÝ NAPŔŤA VERIACÉHO	18
MIMOCHODOM	20
SVEDECTVO: AUTONEHODA V BALTIMORE	22
ZAÚJÍMAVOSTI ZO SVETA	23

NESTARAJTE SA nad mieru

Ak niekto inak učí a neprístupuje k zdravým slovám, slovám nášho Pána Ježiša Krista, a k učeniu zodpovedajúcemu pobožnosti,

je nadutý a nerozumie ničomu, ale chorobneje na škriepky a hádky o slová, z čoho povstáva závišť, zvada, rúhanie, zlé upodozrievania, neprestajné hašterenia na mysli porušených ľudí a pozbavených pravdy, ktorí sa domnievajú, že pobožnosť je telesný zisk. Od takých sa vzdial'.

No, je naozaj veľkým ziskom pobožnosť so spokojnosťou.

Lebo nedoniesli sme ničoho na svet, a je zrejmé, že ani nemôžeme nič odnieť.

Ale keď máme pokrm a odev, tým sa spokojíme.

A tí, ktorí chcú byť bohatí, upádajú do pokušenia a osídla a do mnohých žiadostí nesmyselných a škodlivých, ktoré pohružujú ľudí do záhuby a do zatratenia.

Lebo koreňom všetkého zlého je milovať peniaze, po čom niektorí zatúžili a tak zablúdili od viery a naplnili sami seba mnohými bolesťami.

Ale ty, ó, človeče Boží, utekaj od takých vecí, ale sa žeň za spravodlivosťou, pobožnosťou, vierou, láskou, trpezlivosťou, krotkosťou.

Bojuj dobrý boj viery, uchop večný život, do ktorého si aj povolaný a vyznal si dobré vyznanie pred mnohými svedkami.

Bohatým v terajšom veku prikazuj, aby neboli vysokomyseľní ani aby sa nenadejali na neistotu bohatstva, ale aby mali nádej na živého Boha, ktorý nám bohate poskytuje všetkého na požívanie, aby dobre činili, bohatli v dobrých skutkoch a boli štedrí, sdielni, takí, ktorí si odkladajú dobrý základ do budúcnosti, aby uchopili skutočný, večný život. –

“1. Tim. 6: 3-12; 17-19”

Dnešná spoločnosť je čím ďalej tým viac vtáňovaná do pasce materiálnych statkov. Ich nevyhnutná potreba k prežitiu nás pomaly obopína a zabúdame tak vidieť podstatnejšie veci okolo nás. Často venujeme pozornosť veciam, ktoré si našu pozornosť nezaslúžia a naopak, nezaujíma nás to, čo by nás malo zaujímať. Myslím, že vo všeobecnosti všetci túžime po šťastnom živote. Chceme mať viac šťastia v každodennom živote, získať cenné veci bez námahy, či mať splnené sny. Avšak každý kto dúfal, sklamal sa. Každý kto veril, bol oklamáný. Kto miloval, zlomil si srdce. Asi sme teda už všetci zistili, že život na tieto naše túžby neberie ohľad a veci nezvyknú vyjsť vždy tak, ako sme čakali. A potom nastávajú chvíle sklamaní, ktoré nás okrádajú o chuť žiť, znovu dúfať či znovu skúsiť milovať. Nie je to ľahké prebojovať sa cez trápenia, ale vlastne nám nič iné nezostáva. Život musíme jednoducho prijať taký, aký je a netúžiť po takom, ktorý nám v detstve predstavili rozprávky. Časom možno zistíme, že omnoho dôležitejšie ako mať šťastný život **je byť s ním spokojný**. Žiaľ, neexistuje univerzálny návod na to, ako životu porozumieť. My ľudia sme rôznorodí, každého postretlo a ovplyvnilo niečo iné, každý máme svoj spôsob rozmyšľania a formu prejavovania citov

Žijeme v zaujímavej dobe. Stále sa bojuje o myseľ človeka. Ale akého úžasného Otca nám Pán Ježiš predstavuje. Boh prišiel a hovorí: Nestarajte sa! Myslím, že sme sa zaplietli do vlastných predstáv myšlienok a výkladov múdrych ľudí. Máme „tradiciu“, ktorej sa dá ťažko zbaviť. Podporuje ju televízia, tlač a zdedené názory. Nebudem hovoriť o tom, čo každý jeden prežívame. Poznáme to veľmi dobre. Čo to má spoločné s Božím príkazom: Nestarajte sa? Mnohých chytajú depresie z týchto situácií. A riešenie? Boh ti hovorí: Začni ma už konečne počúvať, veď ti chcem len to najlepšie. Otvor už konečne oči, pozri na to, čo som stvoril, prestaň už negatívne rozmyšľať a porovnávať sa s „lepšími“, so železnou pravidelnosťou fungujú prírodné zákony a ty, ktorý si korunou Tvorstva, máš oveľa väčšiu starostlivosť a ponuku múdrosti ako Šalamún. Prečo vlastne prežívame toľko negatívneho a pochybujeme o Jeho zaslúbeniach? Boh rešpektuje u teba Tvoju slobodnú vôľu, ktorou ťa

obdaroval, ale aj tak to nevydržal a v týchto slovách priam cítiť jeho zúfalú prosbu, len aby sme sa mali dobre. Nestarajte sa tedy a nehovorte: Čo budeme jesť, alebo čo budeme piť, alebo čím sa zaodějeme? Lebo to všetko hľadajú pohania, a veď váš nebeský Otec vie, že to všetko potrebujete. Správame sa ako veriaci, alebo ako pohania? Aká je naša viera? Vraďme sa plne do vôle Božej a nemajme nikdy strach z vecí budúcich. Veď Pán jasne povedal:

„Nestarajte sa, čo budete jesť alebo čím sa budete šatiť, lebo Otec Nebeský, ktorý sa o vás stará, vie lepšie ako vy, čo potrebujete.“

Je mnoho takých, ktorí sa boja čokoľvek podniknúť, pretože ich neustále sprevádza zhubný strach z možného nezdaru. Pre takých ľudí platí staré porekadlo: „Bez guráže sa nič nedokáže!“ alebo „S odvahou a chuťou do toho - a pol je hotovo!“ Biblia hovorí o viere v Boha. My nespoliehame na seba a na svoju snahu, ale na Boha.

Ľudia, ktorí správne myslia a opravdove veria v Boha, nemôžu mať strach ani obavu z ničoho, pretože vedia, že bez vôle Božej sa nič nestane, že bez príčiny ich nič nepriaznivé nestretné. Vedia tiež, že pred mnohým môžu byť včas varovaní od Boha, pokiaľ ostanú bdeli. Kto koná vždy správne a poctivo, zachováva Božie zákony, má vždy čisté svedomie, a preto sa ničoho nebojí, nevie, čo je to strach. Silu mu dodáva i vedomie, že podľa zákona rovnaké priťahuje rovnaké, priťahuje aj on svojimi skutkami len dobro, rovnako ako človek, konajúci zlo, privoláva k sebe zlo.

Príkladom takejto zmeny zmýšľania a uverenia je povolanie prvých apoštolov. Ich zmena zmýšľania a uverenie Ježišovi vyústilo do rozhodnutia opustiť svoj zdroj obživy, presnejšie povedané zmeniť ho. Uverili, že byť rybárom ľudí bude pre nich výnosnejšie. Z rýb žili a rovnako budú žiť z nádeje, ktorú tušili v okoloidúcom Ježišovi. Ovanula ich blízkosť Božieho kráľovstva. Nerozumeli mu, mali pokrivené predstavy o Mesiášovi i Božom kráľovstve, ale napriek tomu nastúpili na cestu za Ježišom. Cesta za ním ich previedla úžasom nad jeho zázrakmi a prejavmi moci i radosťou z toho, že si túto moc môžu vyskúšať. Táto cesta ich naučila veľa o Ježišovi, ale ešte viac o nich samých, keď

boli konfrontovaní s pravdou, ktorú im postupne odhaľoval. Vydáš sa na podobnú cestu aj Ty? Cestu za Ježišom!

Aby sme to dosiahli, snažme sa vždy spoznávať a plniť zákony Božie, zachovajme si pokoj, spokojnosť a mier vo svojom vnútri.

A nakoniec to najdôležitejšie: zverujme sa denne pod ochranu Pána s absolútnou dôverou, že túto silnú ochranu budeme mať. Potom sa nás nikdy nedotkne ani tieň pocitu, ktorý by sa podobal strachu. Ak sa úplne vložíme do vôle Božej, budeme spokojní so všetkým, čo nás z vôle Najvyššieho postretné. Preto ani nebude možné, že by sme sa museli niečoho obávať, teda báť sa vecí ktoré ešte len majú prísť.

“O nič sa nestarajte, ale vo všetkom modlitbou a prosbou s ďakovaním nech sa oznamujú vaše žiadosti Bohu.” (Filipským 4:6)

Ako Božie deti máme výnimočné postavenie a s tým súvisiacu výsadu, že skrze Pána Ježiša môžeme prichádzať k nebeskému Otcovi. Sám nebeský Otec túži po tom, aby sme k nemu prichádzali – a môžeme tak urobiť so smelou dôverou: „Pristupujme teda so smelou dôverou ku trónu milosti, aby sme dostali milosrdenstvo a našli milosť na pomoc v pravý čas“ (Židom 4:16).

Môžeme prichádzať k nášmu nebeskému Otcovi a o všetkom s ním hovoriť. O všetkom, čo prežívame a čo potrebujeme. Náš Pán Ježiš Kristus nás uistuje, že naša modlitba bude vypočutá: „Ameň, ameň vám hovorím, že všetko, za čokoľvek by ste prosili Otca v mojom mene, dá vám. ...proste a dostanete, aby vaša radosť bola naplnená“ (Ján 16:23-24). Modlíme sa v mene Ježiša Krista, pretože skrze Ježiša Krista a len skrze Ježiša Krista, môžeme prichádzať k Otcovi: „Lebo je jeden Boh, jeden aj prostredník Boha a ľudí, človek Kristus Ježiš“ (1. Timoteovi 2:5).

Teda nestarajme sa nad mieru lebo niekto Väčší a Silnejší sa o nás stará. Pracujme, modlime sa a verme Ježišovi. A očakávajme Jeho druhý príchod pripravení.

Pastor Jaroslav Andrášik

NADŠENÝ ZO ŽIVOTA

Čítal som určité vyhlásenia diplomatov a analytikov, ktoré uvádzajú, že Európska Únia stráca entuziazmus, keď ide o svetovú ekonomickú krízu. Taktiež uvádza, že pre krízu klesá entuziazmus zahraničných investorov. Myslím si, že kríza nemôže vplývať na opravdový entuziazmus, iba ak ho zviditeľní a urobí nevyhnutným ešte viac.

Čo je to entuziazmus? Pozrel som si, čo o tom hovorí Wikipedia. Nadšenie alebo entuziazmus je pojem antickej filozofie, ktorý označuje stav človeka, ktorý je naplnený Bohom. V neoplatonizme nadobúda mysticko-náboženský význam. V kresťanskom svete to znamená naplnenie Svätým Duchom. V súčasnosti, entuziazmus sa stotožňuje s nekritickým človekom, ktorý je z niečoho nadšený.

Svojimi slovami by som definoval entuziazmus ako Byť v dobrom duchu. To sa vzťahuje na človeka, ktorý nekoná v hneve, nenávisti, netrpelivosti, nepokoji, smútku, lenivosti a pod. Práve naopak, vzťahuje sa na človeka, ktorý v sebe nachádza stabilný vzostup, aby konal z lásky voči druhému, z potreby zmierenia, alebo aby niekoho obšťastnil.

Ľudia, ktorí sú vyplnení tým dobrým duchom vždy robia viac, než sa očakáva. (Skutočne, sme biedni ľudia, ak robíme iba to nevyhnutné a to, čo niekto iný od nás očakáva.) To sú ľudia, ktorými hýba nejaká vnútorná sila a ktorí sú motivovaní konať to, v čo veria, aby prekonalí prekážky a zobrali na seba zodpovednosť.

Ľudia, ktorí sú vyplnení tým dobrým duchom vždy robia viac, než sa očakáva.

V tomto čase krízy sú potrební ľudia plní entuziazmu, ktorí nebudú hľadať výhovorky v kríze a ťažkosti. Stretol som takých ľudí, nadšencov, alebo ako to definuje jeden preklad „tých, ktorí sú nadšení zo života“. Takí sa nevzdávajú, keď príde výzva alebo prekážka. Z toho dôvodu som na začiatku konštatoval, že kríza nevplýva na opravdový entuziazmus. To sú „evergreen“ ľudia, ktorí rastú, ktorí sú vždy mladí a horliví v srdci urobiť niečo viac ako len žiť. Pre nich pravidlá neplatia, ani náказы, ani ľudové vzbury, kríza a nedostatok, alebo „červená“ na burze. Oni sú impulzom do nejakej činnosti, sú nevypočítaví, poznajú charitu, dobrovoľníctvo a pomáhajú nešťastným, majú víziu a utekajú tým smerom.

Takých je však málo. Potrebujeme takých ľudí, nielen vo Vláde, ale aj v nemocniciach, podnikoch, inštitúciach,

súdnych sieňach, združeniach, atď. Potrebujeme tých, ktorí nie sú unavení a sklúčení, ktorí nelamentujú a nevymýšľajú výhovorky, keď zlyhajú, ktorým sa sila obnovuje každý deň. To sú nadšenci, ľudia v Bohu, ktorí pochopili, že sila nie je v nich, ale v tom Duchu, ktorí ich nesie a podopiera ich krídla, aby robili nemožné veci. Ich viera im umožňuje chodiť po vode. Nimi nehýbu sebecké záujmy a chamtivosť. Keď ich raz spoznáme, preukážme im dôveru a dajme im šancu, lebo tú každý potrebuje.

Entuziazmus vyviera z istoty toho, v čo veríš, z vnútornej stability a viery v ten hlas, ktorý prichádza zo srdca. Veriť sebe samému je dosť ťažké, ak nám rodičia v detstve nepreukázali dôveru, alebo ak sme pretrpeli ťažké porážky. Jediný spôsob, akým človek môže prekonať ten komplex menejcennosti a pocit neistoty je spoľahnutie sa na Boha a v to nadšenie, ktoré nás vedie a motivuje.

Spomenul som si na pôrodnú asistentku z Belehradu, ktorá obchádzala matky a ich bábätká a podporovala ich v tých prvých dňoch. Jej oblasť bolo roztrúsené predmestie Višnjička banja a Višnjica. A tak musela všetky matky, vrátane mojej manželky a syna, chodiť navštevovať pešo. Nikdy nezabudneme na tú ženu, ktorá každý deň neúnavne prichádzala ošetrovať pupok bábätku, kúpala ho a pod. Jej povinnosťou bolo, aby to urobila raz alebo dvakrát, aby sme sa oboznámili s procedúrou. Ona však chodila každý deň, kým sa neuistila, že je všetko v poriadku. Trpezlivo a pokojne odpovedala na každú našu otázku, hoci boli horúce dni a mala ešte veľa práce. Neskôr sme zistili, že jej plat vynášal 250 eur. Nepreukazovali sme jej česť, alebo podobne, iba ak sme jej ponúkli pohár vody. Myslím si, že je jasné, o čom tu hovoríme. Takí ľudia sú nám naozaj potrební...

Lav Lajović

Úryvok bol uverejnený s povolením autora.
(Kniha obsahuje krátke poučné a inšpirujúce príbehy,
ktoré autor zverejňuje každodenne na webovej stránke
www.lavlajovic.blogspot.com)

Ježiš išiel cez Jericho

Jericho v starom čase bolo mesto skazy, zarieknuté na úplnú záhubu. Boh zničil ten národ, ktorý tam žil, a svoj národ voviedol do Zaslúbenej zeme. Jericho je obrazom dnešného sveta a ľudí, ktorí žijú v ňom; o ktorom svedčí Slovo Božie, že bude zničený, pretože nie je v ňom nič dobrého. Po celej zemi je hriech a nepravosť a všetko, čo vytvorí človek, je len zlé.

Dnešné Jericho sa tiež chová pre deň súdu a zatratenia bezbožných ľudí (2. Petrova 3.7).

Pokým ten Bohom určený deň nepríde, zatiaľ Pán Ježiš, pohnutý milosrdenstvom, ide a prechádza sa cez Jericho. Je otázka, čo On tam má a čo tam vidí? Vidí a má tam ľudí, ktorí nepatria do Jericha a nemajú byť spolu s ním zničení. Ktorí sú to ľudia? Často sú to ľudia, ktorí nie sú niečím zvláštni, známi, naopak, sú to ľudia opustení, chudobní, znevážení, a často zbití a zranení bez pomoci.

Takým ľuďom Pán Ježiš pomáha, uzdravuje ich, vyvádza von z Jericha a vedie ich do mesta záchrany a pokoja. Pán Ježiš v Lukášovi 10:30 ukázal človeka, ktorý išiel z Jeruzalema do Jericha a upadol medzi lotrov. Lotri mu zobliekli odev, zranili ho a odišli, zanechajúc ho polomŕtveho. Aj dnes, keď človek odchádza z mesta pokoja, požehnania a prítomnosti Božej, jeho život smeruje do mesta zahynutia a na tej ceste býva smrteľne ranený, zbitý a zostáva bez pomoci. Avšak Pán Ježiš, milosrdenstvom

pohnutý, prechádza tou cestou, aby takým ľuďom pomáhal. Nájde ich slabých, zranených, opustených, často znevážených a celkom stratených. Nikto im nepomáha, nikto sa o nich nestará, no Pán Ježiš ich vidí a práve kvôli nim ide tou cestou. Vidí, že sú ustatí zo života, sú v problémoch a ťažkostiach, žijú v strachu, čo prinesie budúcnosť, sú znevážení, opustení, neporozumení a neprávom odsúdení. A preto má Pán Ježiš dôvod, aby išiel cez Jericho; pomáha tým ľuďom, uzdravuje, zachraňuje a dáva večný život.

Pán Ježiš ide cez Jericho a vidí tam aj teba. Ak chceš, môžeš sa s Ním stretnúť a môžeš byť duchovne uzdravený. Vyslobodí ťa, očistí tvoje srdce a má moc ťa zachrániť. Veď na to bol na tejto zemi. Jeho milosť a láska voči človekovi je taká veľká, že prišiel až do Jericha, aby pomohol a zlutoval sa nad biednym človekom, aby spasil to, čo malo zahynúť. Neprišiel na to, aby Jericho zničil, ale aby spasil a zachránil mnohých. Prišiel na to, aby dal milosť ľuďom, ktorí chcú vyjsť z neho von a ktorých On vovedie do mesta záchrany, pokoja a večnej blaženosti. A preto aj dnes ide Ježiš cez Jericho, lebo deň Jeho súdu sa náhle priblíži (Skutky 17:31, 2. Petrova 3:7).

Pán Ježiš povoláva ľudí, nie tých spravodlivých, lebo takých tam nie je, ale volá hriešnych, aby urobili pokánie.

Raz, keď stadiaľ prechádzal, bol tam

jeden muž menom Zacheus – nadcolný a veľmi bohatý. Mal bohatstvo, ale nemal všetko vo svojej moci. Počul o Pánovi Ježišovi, ktorý nemá bohatstvo, ale má moc uzdraviť každú nemoc, má moc nad démonami, má moc rozkázat' vetru a na Jeho slovo mŕtvi vstávajú z mŕtvych.

Vtedy v jeho očiach začala klesať hodnota bohatstva a zobudila sa žiadosť vidieť tohto Ježiša, kto On je. Keď má človek veľké bohatstvo, predsa má tú jednu potrebu – stretnúť sa s Ježišom. Keď sa zobudí v ňom žiadosť po Pánovi Ježišovi, on stojí na ceste, ktorou prechádza Pán Ježiš. Zacheus bol na tejto ceste. Hoci pre zástup nedokázal vidieť Pána Ježiša, bolo isté, že sa s Ním stretne, pretože Ježiš poznal jeho túžbu a kvôli nemu išiel tou cestou. Istotne nie z toho dôvodu, že bol známy a bohatý, ale pretože Ho hľadal.

Pán Ježiš aj dnes ide cez Jericho a prichádza k tým, ktorí Ho hľadajú a potrebujú Ho. Povedal Zacheovi: „Dnes musím zostať v tvojom dome.“ Zacheus ho prijal a veľmi sa radoval. Bohatstvo stratilo cenu, lebo bol hotový rozdať a zrieknuť sa všetkého, čo mal, pretože dostal spasenie; pretože prijal Pána Ježiša do svojho domu.

Pán Ježiš aj dnes prechádza cez Jericho a prináša spasenie do každého domu, kde Ho prijímú a kde sa radujú Jeho príchodu.

Niektorí ľudia sú názoru, že tí, čo Ho prijímajú sú hriešnici, ale Pán Ježiš im dáva spasenie, pretože vyznávajú svoje hriechy, prijímajú Ho do svojho srdca. Ježiš prišiel spasiť to, čo bolo zahynulo. To je dôvod, prečo Pán Ježiš aj dnes prechádza cez Jericho. Určite sa veľmi radujú tí, ktorí Ho prijímajú do svojho srdca, lebo On im dáva spasenie.

Pastor Zlatko Marušník

Očakávanie na zázrak

Čakanie na Pána

1 Potom bol židovský sviatok, a Ježiš odišiel hore do Jeruzalema. **2** A v Jeruzaleme je pri Ovčej bráne rybník, ktorý sa volá židovsky Bethesda a má päťoro siení, **3** v ktorých ležalo veľké množstvo nemocných: slepých, kulhavých, vyschlých, očakávajúcich hnutie vody. **4** Lebo anjel Pánov sostupovával časom do rybníka a búril vodu, a ktotedy prvý vošiel po pobúrení vody, ozdravel, nech by bol býval postihnutý jakýmkoľvek neduhom. **5** A bol tam nejaký človek, ktorý bol tridsaťosem rokov nemocný. **6** Keď toho videl Ježiš ležať a poznal, že je už dávno nemocný, povedal mu. **Či chceš byť zdravý?** **7** A nemocný človek mu odpovedal: **Pane, nemám človeka, ktorý by ma, keď sa pobúri voda, dopravil do rybníka; ale kým ja idem, už iný schádza predom mnou.** **8** Vtedy mu riekol Ježiš: **Vstaň, vezmi svoje ležisko a chod!** **9** A človek hneď ozdravel a vzal svoje ležisko a chodil. (Ján 5:1-9)

Keď som čítal túto pasáž z Písma, spytoval som sa Pána, prečo ukázal svoju slávu na rybníku Bethesda a nie na nejakom druhom mieste v Jeruzaleme. Jedného dňa mi to bolo jasné. Jeden z dôvodov bol ten, že rybník Bethesda je umiestnený pri ovčom trhu. Keď sa Izraelčan chcel skloniť pred Pánom alebo keď chcel priniesť obeť za hriechy, prišiel na trh, aby si kúpil ovcu. Keď si zadovážil ovcu, nemohol ju takú špinavú položiť na Boží oltár. Odniesol by teda svoju ovcu do rybníka Bethesda a tam ju dočista umyl. Takisto sa musíme očisťovať aj my, ak chceme, aby nás Boh prijal. Ježiš Kristus preliat svoju krv za nás – a nič nás nemôže očistiť okrem Jeho svätej „baránkovej“ krvi. Bez tej preliatej krvi, nedostáva sa nám odpustenie hriechov. Kýmkoľvek je hriech v tvojom srdci, Boh nevypočuje tvoje modlitby. Keď urobíš úprimné pokánie z hriechov a keď ťa z hriechov umyje krv Ježišova, Boh je hotový vypočuť ťa. Ovce, ktoré boli umyté v rybníku, mali byť obetované na oltári. Chcel by si zažiť veľký zázrak? Chceš pocítiť moc Svätého Ducha? Chcel by si, aby tvoja modlitba bola vypočutá? Musíš teda ako v krvi umyté dieťa Božie priniesť svoj život na oltár

Pánov ako obeť. To nie je ľahká vec. Boh ťa však nemôže bez toho požehnať.

Pri rybníku Bethesda nemocní očakávali na pohyb vody. Aby si dostal od Pána veľké dary podľa milosti, musíš si nájsť čas a očakávať na Neho.

Mnohí ľudia prichádzajú do zborov a len povrchné počúvajú, čo kazateľ hovorí. Obyčajné slovo ich však nepožehná!

V gréckom jazyku existujú dva výrazy, ktoré označujú „Slovo Božie“. Jeden je „Logos“. Logos sa vzťahuje na celkové Božie Slovo, od 1. knihy Mojžišovej až po Zjavenie.

Čítaním Biblie môžeme nadobudnúť vedomosť o Bohu a o Jeho dielach; avšak to všeobecné, rozumové, chápanie Slova Božieho neprinesie žiadny plod.

Druhý výraz sa nachádza v liste Rimanom 10:17. Tuná hovorí: Viera prichádza skrze počutie – a počúva sa Božie Slovo.“

Teraz budeme rozoberať grécky výraz „Rhema“. Rhema nesie význam: slovo adresované jednotlivcovi v danej situácii!!

Ilustrácia:

Pred viac ako 10 rokmi jedna misionárka mala konferenciu na jednom vršku. Mnohí mladí ľudia prišli a prijali požehnanie. Počas konferencie pršalo a rieka zaplavila pobrežia. Onedlho, nebol žiadny most, ktorý by spájal ten vršek a mesto Seul. Niekoľko dievčat sa rozhodlo, že pôjdu do mesta, avšak odradili sa, keď prišli po riekou. 3 dievčatá povedali: „Prečo by sme neprešli po vode? Peter chodil po vode, pretože veril Ježišovi. Aj my môžeme veriť, Petrov Boh je aj naším Bohom.“

Sklonili sa na kolená a úprimne sa modlili. Vstali, chytili sa za ruky a vykročili do rozbúrenej vody. Onedlho ich voda odniesla. Niekoľko dní potom, našli ich telá a malo to hrozný vplyv na cirkev. Mnohí prišli za mnou a pýtali sa ma: „Prečo Boh nezachránil dievčatá? Prečo ich nezachránil, keď Mu verili?“ Boh nikdy nezasľúbil, že bude odpovedať na ich vieru, ktorá sa zakladá na „všeobecnom“ poznaní Božieho Slova.

Ony vedeli, že Peter mohol chodiť po vode, ale si nespomenuli na to, že Ježiš hovoril priamo k Petrovi. Boh tým dievčatám nehovoril, kým sa modlili, aby mohli chodiť po vode. Petrovi bola adresovaná „Rhema“, zatiaľ čo dievčatá mali iba „Logos“.

Mnohí prichádzajú do cirkvi a počúvajú iba Logos. Jedného dňa Duch Svätý pohne ich srdcami. Čím hlbšie je tvoje srdce ovplyvnené, Logos sa premieňa na Rhemu. Keď Slovo hovorí priamo k tebe, je to čas, chvíľa, keď sa môže očakávať na zázrak od Boha. Preto musíš čakať na Pána.

Modli sa a dovoľ, aby Svätý Duch prišiel a aby k tebe hovoril. Vtedy – a len vtedy – zažiješ zázrak!

Začiatočnícka viera – vytrvalosť – zázrak

Asi pred 18 rokmi som započal svoju prvú službu a prišiel som v nedeľu pod stan, v ktorom sme usporiadali naše bohoslužby. Začal som kázať; necítil som žiadne Božie pomazanie a cítil som sa akoby som mal umrieť. Koktal som a nemohol som dobre rozprávať, a ľudia začali driemaať. Po tej rannej bohoslužbe som bol veľmi zronený a cítil som, že by som mal resignovať. Cítil som takmer, že ma Boh nepovolal do tej služby. Nemal som apetít, a tak som nemohol ani obedovať. Za ten čas som sa pripravoval za večerné bohoslužby, lebo som si prial, aby boli úspešné. Avšak tie bohoslužby boli na horšej úrovni ako ranné bohoslužby. Cítil som veľkú úzkosť a nenávidel som samého seba.

Namiesto toho, aby som odišiel do postele, zobral som si prikrývku a zostal som vonku. Bol chladný zimný večer; ale sedel som a modlil som sa. Cítil som takú úzkosť, že som si myslel, že modlitba neprinesie plod. Odrazu som počul hluk – nejaký mladík sa približoval ku mne a kríval. Bol mrzák a predpokladal som, že prišiel žobrať. Avšak dopytoval sa po pastorevi. Povedal som mu, že som to ja. Vtedy mi povedal, že prišiel, aby bol uzdravený.

V takomto stave, po neúspešnom kázaní, ako som sa mohol modliť za niekoho?

Spýtal som sa ho odkiaľ prichádza. Povedal mi, že žobral na uliciach Seula a nejaký človek ho pozval do mojej cirkvi. Povedal mu, že ak sa pastor bude za neho modliť, môže byť uzdravený.

Vtedy sa ma opýtal: „Ako môžem byť spasený?“ Informoval som ho. Zavolať meno Ježišovo a požehnaný bol na nadprirodzený spôsob. Potom mi povedal: „Pane, som pripravený.“ Začal som sa modliť. Celý ten čas som upieral zrak na jeho kolená a myslel som si, že ani Ježiš nemôže urobiť taký div – tak veľmi boli poškodené!

Bol to hrozný pocit a moja viera akoby zmizla. Keď som položil svoju ruku na neho a začal som sa modliť, ústa som takmer neotváral. Iba som mrmlal potichu: „Otče, v mene Ježiša, uzdrav Ho.“ Neveril som, ale poprosil som mladíka, aby sa postavil na nohy. Keď som mu pomohol, aby sa postavil, hojdal sa ako bábka.

Cítil som sa tak biedne. Povedal som mu: „Sadni si, ja sa idem modliť za viac viery.“ Odišiel som k oltáru a modlil som sa. Namiesto toho, aby som sa modlil, hľadal som Pána a povedal som: „Pane, prečo si mi poslal takého mladíka do cirkvi? Ty vieš, že mu ja nedokážem pomôcť. Daj mi vieru.“

Potom som opakoval všetky miesta v Písme, v ktorých sa píše o uzdravených. Tie slová boli pre mňa iba Logos. Boli to iba informácie, ktoré som poznal a vedel citovať. Nič som necítil –

žiadnu Rhemu! Avšak odišiel som znova k mladíkovi a povedal mu: „Skúsme to ešte raz.“ Položil som ruky na neho a povedal: „Buď uzdravený v mene Ježiša!“ Skús sa postaviť. Chytil som ho za ruku, ale ešte stále sa len hojdal. Vtedy som mu povedal, aby sa zase posadil. Vrátil som sa a modlil som sa Bohu celým srdcom: „Pane, ak mi ty neposilníš vieru, radšej tu zostanem sedieť a zomriem.“

Tak som čakal na Pána. Hodiny som tam sedel, modlil sa a očakával na Pána. Vtedy som zrazu cítil Božieho Ducha ako prichádza na mňa. Tak ako anjel hýbal vodou v rybníku Bethesda, tak bolo moje srdce pod vplyvom Ducha Svätého. Moja viera začala rásť. Konečne tak zosilnela, že som si myslel, že môžem hýbať Zemou. Keď som sa otočil k mladíkovi a pozrel na neho, zdalo sa mi, že nie je väčší ako malé kuriatko. Modliť sa za neho teraz nebola žiadna veľká vec. Išiel som za ním, a v tej chvíli nejakí zloději išli olúpiť cirkevný priestor o nejaké cenné veci. Zavolať som na nich: „Chlapci, poďte a chyťte tohto človeka, chcem sa za neho modliť, aby bol uzdravený.“ Zo zvedavosti prišli a pevne ho chytili. Položil som ruku na jeho koleno a povedal: „V mene Pána Ježiša buď uzdravený!“ Vtedy som odskočil, choré kosti začali pukať a mladík začal kričať: „Pomoc, tento človek ma chce zabiť.“ Zloději sa tak zľakli, že zutekali. Keď som pomohol mladíkovi, aby sa postavil na nohy, jeho noha sa ešte stále hojdala sem-tam; ale Pán upevnil moju vieru. Držal som ho pevne a ešte raz som povedal: „V mene Pána Ježiša, chod!“ Vtedy som ho zase povzbudil, trochu odtisol a zatvoril oči. Onedlho som počul dupot. Keď som otvoril oči, videl som mladíka ako uteká po celej cirkvi. Traja zloději sa vrátili, plakali a prosili Boha o odpustenie. Všetci traja našli záchranu, neskôr išli na biblickú školu a teraz sú známi služobníci v Korei.

Nasledovný týždeň prišiel známy lekár do zboru a potvrdil, že Boh uzdravil chromého mladíka. Lekár je tiež spasený, je jeden zo starších v mojej cirkvi.

Môžeš ísť do zboru, počúvať kázne, a predsa nič nezažiť. Avšak ak slúžiš Pánovi a hľadáš Boha, vtedy sa Jeho Slovo stane pre tvoje srdce „posvätenou vodou“ – a Logos bude tvojou zvláštnou Rhemou. Vtedy Boh vyleje vieru do tvojho srdca a ty budeš môcť veriť! Pán zaslúbil, že sa toto stane, iba ak veríš. Otvor svoje ústa, Boh ich chce vyplniť. Pán neba i zeme ti chce ukázať svoju veľkú moc. Prebuď sa zo svojho sna! Ver Pánovi, že urobí veľké veci. Pán chce počuť твоju odpoveď. Prijmeš Jeho pozvanie? Použi svoju vieru, rozšír svoj obzor. Dovoľ, aby Boh vošiel a dovoľ, aby celý svet videl Božie zázraky!

Pastor DAVID YONGGI CHO

Sol' nemá cenu, keď stratí slaň

Každý deň, čiže neustále sa nám stáva, že rozmyšľame o niečom, o čom vlastne ani nechceme rozmyšľať. Niečo negatívne, čo nás znepokojí alebo nastraší, donesie neveru a ukradne nádej, aj keď to viackrát nie je pravda, ba čo viac, má ďaleko od reality, predsa o tom rozmyšľame. Pravdaže, môže to byť aj pravdivá myšlienka, ale keď je to myšlienka negatívneho rázu, chceme sa jej čo najskôr zbaviť. Napríklad, problémová myšlienka, ktorá sa tiahne každou generáciou je „Nie som dostatočne dobrý“ v čomkoľvek. Počnúc od fyzického výhľadu, až do nekonečna. Psychológia nám vraví, že všetko, čo sa nám stáva v živote, začína v našom ume, čiže v mysli, buď dobré, alebo zlé. Biblická a veľmi dobre známa pravda je tá, že je neoceniteľne dôležité, čo je v našich mysliach. Druhá, tak isto veľmi dobre známa pravda je tá, že my spravujeme svoje myšlienky. Ľudia, ktorí sa zaoberajú obchodníctvom a reklamou to už dávno odhalili a preto, napríklad reklamu pre mycí prostriedok zvyčajne sprevádza krátka melódia, ktorá sa vám až tak nepáči. Práve preto, že sa vám až tak nepáči, váš rozum ju vyradí ako jedinečnú a tak táto melódia dlho zostáva vo vašich mysliach. Takže, keď si potrebujete zadovážiť mycí prostriedok, vo vašich mysliach prehrá „jedinečná“ melódia a už viete, ktorý si kúpite.

Jednou príležitosťou som si pomyslel, že keď by som mohol ovládať svoju myseľ ako napríklad svoje ruky, nohy, oči; jednoducho, ako čo mechanicky posuniem ruku, upriem pohľad alebo vykročím, keď chcem, tak isto prestanem rozmyšľať o tom, o čom nechcem rozmyšľať. Čo sa vlastne stáva v našom rozume, keď o niečom rozmyšľame? Najprv počujeme slovo, cítime chuť alebo vôňu, vidíme alebo počujeme niečo. V tej chvíli v našom rozume sa určité bunky priblížia a vytvoria chemickú reakciu, čiže stvoria vzájomný kontakt. Kýmkoľvek rozmyšľame o danej veci, tento kontakt medzi bunkami funguje. Prechádza impulz z bunky do bunky. Aby sme o danej veci prestali rozmyšľať, potrebné je, aby sme začali rozmyšľať o niečom inom. Napríklad, ak nechceš, aby sa ti v mysliach opakovala melódia z reklamy, začni spievať pieseň, za ktorú chceš, aby napĺňala tvoju myseľ. Vtedy sa medzi bunkami stratí kontakt a spoja sa iné bunky a vytvorí sa kontakt medzi bunkami pre novú pieseň. Prečo je dobre vedieť, že náš rozum, čiže mozgové bunky takto fungujú? Je to z toho dôvodu, že vtedy si si vedomý, že tak ako hýbeš rukou, nohou, očami kedy chceš, tak dokážeš premýšľať rozumom o čom ty chceš. Naplňaj svoj rozum zdravými myšlienkami.

Kolosenským 3:1-4

A tak jestli ste vstali z mŕtvych s Kristom, hľadajte veci, ktoré sú hore, kde sedí Kristus po pravici Boha; na to myslíte, čo je hore, nie na to, čo je na zemi. Lebo ste zomreli, a váš život je skrytý s Kristom v Bohu, a keď sa zjaví Kristus, náš život, vtedy sa aj vy s ním zjavíte v sláve.

Často sme unesení z ľudí, ktorí rozmyšľajú nereálne a povedia, že len rozprávaj pozitívne a všetko bude v poriadku. Áno, byť pozitívnou osobou, rozprávať pozitívne je dobre, ale neskús klamať seba, keď máš problém, že je všetko v poriadku. Je to ako keď by si stratil peňaženku, ale aj tak odchádzaš do obchodu na nákupy. Slovo Božie je reálne a nikdy ti neradí alebo neponúka nereálne riešenia. Ono ponúka reálne riešenia alebo radu v zlej, alebo dobrej situácii. Ak si v situácii, že sa pýtaš prečo je toto v mojom živote takto, pozri naspäť na svoj život a zisti, čo si pustil do svojej mysle. Kde tráviš najviac svoj čas? V akej atmosfére? Čo ťa baví? Čo rád čítaš a počúvaš? A pravdaže, nemožné je nenastoliť otázku, či máš čas na čítanie Biblie a modlitbu? Slovo Božie je to najzdravšie, čo do svojho rozumu môžeš vkladať, ... **na to myslíte, čo je hore, nie na to, čo je na zemi.** Biblia nám ponúka myšlienky, ktoré prinášajú pokoj do nášho srdca, duchovné zdravie, emotívnu stabilitu, psychické a dokonca aj fyzické zdravie. V liste Kolosenským 3:5-11 nás Slovo Božie vyzýva, aby sme sa stránili skutkov, ktoré naplnia našu myseľ hriechom a ponúka alebo radí na aký spôsob máme rozmyšľať a žiť - Kolosenským 3:12-25. Keď si si tieto slová prečítal a občas prečítaš v твоjich myšlienkach, máš dobrý základ pre zdravý život. Slovo Božie ťa vedie k pokániu, chráni od hriechu, učí žiť správne a vedie k dokonalosti.

Ako môžem vedieť, že keď je v mojom ume Slovo Božie, že vtedy mám základ pre zdravý život? Na základe Slova Božieho:

Ján 15:7 Ak zostanete vo mne, a moje slová ak zostanú vo vás, vtedy si proste čokoľvek chcete, a stane sa vám.

Rímskym 8:6 Lebo myseľ tela je smrť, ale myseľ Ducha je život a pokoj.

Filipänom 4:7 A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, bude strážiť vaše srdcia a vaše mysle v Kristu Ježišovi.

Sú mnohé výhody, ktoré ťa nasledujú, pretože máš vo svojom srdci Slovo Božie. Kráľ Dávid do srdca skryl Slovo, aby nehrešil. Sme rozdielni, máme rozličné nedostatky, ale Slovo Božie má odpoveď a riešenie pre každý nedostatok. Je to požehnanie, ktoré obohacuje a nepôsobí trápenie. Jedna z výhod mať Slovo Božie v srdci, v mysli je tá, že si užitočný v určitých oblastiach života. Ako soľ, ktorá môže otopiť ľad, dezinfikovať ranu alebo pridať chuť jedlu; sú to tri celkom rozličné funkcie, v ktorých tá istá soľ účinkuje. Lukáš 14:34 Soľ je dobrá, ale ak by soľ stratila svoju slaň, čím ju napravia? Ani do zeme ani do hnoja sa nehodí; von ju vyhadzujú. Kto má uši na to, aby počul, nech počuje!

Na vchode do dediny, v ktorej žijem, bola jedna veľká jama, ktorá je teraz zasypaná odpadom. Vznikla tak, že ľudia kopali hlinu a žltý piesok. Zem, ktorá bola vykopaná, mala svoju cenu, kopaním však vznikla jama, ktorá mohla byť vyplnená čímkoľvek. Mohlo to byť niečo s vyššou cenou ako hlina a piesok, ale občania Padiny sa rozhodli, že ju vyplnia odpadom. Roky sa do tej jamy hádzali smeti, odpad, niečo, čo ma nižšiu cenu ako hlina a piesok. Teraz tá časť zeme má nižšiu cenu ako predtým. Predstavme si, čo by bolo keby tú jamu vyplnili zlatom? Padina by bola zaujímavá dedina pre bývanie. Zvýšilo by to cenu dediny a istotne aj susedných dedín. Tvoj rozum je tiež priestor, ktorý môže byť vyplnený mnohými myšlienkami. Bezpochybne je to osobné rozhodnutie každého z nás. Matúš 5:13 Vy ste soľou zeme; keby soľ ztratila svoju slaň, čím sa osolí? Na nič viacej sa nehodí, len aby bola von vyhodená a pošliapaná od ľudí.

Matúš 5:1-12 hovorí kto je blahoslavení. Toto blahoslavenstvo prichádza skrze Slovo Božie. Tak, že ho máš v srdci, vo svojich myšliach a žiješ podľa Jeho slova.

Žalmy 1:1-2 Blahoslavený muž, ktorý nechodí podľa rady bezbožných, na ceste hriešnikov nestojí a na stolici posmievačov nesedí. Ale má záľubu v zákone Hospodinovom a o jeho zákone rozmyšľa dňom i nocou.

Rozhodni sa pre vyššiu cenu. Zostaň „slaný“. Vyplň svoje srdce Slovom Božím.

Martin Širka ml.

V šľapajách svojho Majstra

Predposledný májový víkend bol hojným požehnaním a skutočným darom od Boha. Boh nám ukázal, že keď národ očakáva na živú vodu, jej pramene potečú jeho vnútram. K tomu požehnaniu prispel brat Pavel Kováč, misijný pracovník so zvestou evanjelia Ježiša Krista pôvodom z Kulpína, ktorý ako 23-ročný emigroval do Kanady. Už vo svojej mladosti sa rozhodol nasledovať šľapaje svojho Majstra, keď počul na Jeho hlas.

Pavel Kováč: Kázať slovo Božie som začal ešte pred odchodom do zahraničia, teda od svojich 16 rokov. Do školy som chodil v Báčskej Palanke, kde som sa často skrýval v lese, aby som sa modlil. Tam mi Boh zjavil, že pôjdem do Kanady. V tom čase všetko svedčilo, že je to neuskutočniteľné. Pre komunizmus, ktorý vtedy vládol, vyzeralo to veľmi bláznivo.

Ježiš stále hľadá ľudí, ktorí sa odovzdávajú tomu úžasnému dobrodružstvu nasledovania Boha. Ako ste sa uistili, že Vás skutočne povoláva?

Videnie, ktoré mi Pán dal zapísal som si na papier. Jedna sestra sa ma opýtala, čo som robil v ten a ten deň. Odpovedal som, že som sa práve vtedy modlil. Ďalej sa ma pýtala, čo mi Boh vtedy ukázal. Prekvapil som sa, ako vôbec vedela, že mi Pán niečo ukázal. Keď mi povedala, že jej Pán oznámil, že mi niečo zjavil, vedel som, že to bol naozaj Boh a nie moja vymyslená idea a zároveň som si uvedomil, že Božie povolanie nemôžem skryť. Keď som jej

ukázal papier, na ktorom som si zapísal svoju víziu, vytiahla svoj papier, na ktorom bolo zapísané, čo jej Pán ukázal. Všetky slová na oboch papieroch boli úplne rovnaké.

Ako misijný pracovník Pavel Kováč precestoval veľa miest a dedín celého sveta. Jeho život a skutky svedčia o tom, že čo Boh zaslúbi, to aj umožní.

Pán povedal, že ma pošle do Kanady, kde budem pracovať a odtiaľ pôjdem po celom svete kázať Jeho evanjelium. Vtedy som mal 16 rokov a začal som tomu veriť. 8 rokov po zjavení, Pán ma odviezol do Kanady. Potreboval som sa naučiť jazyky, aby som mohol kázať ľuďom, a tak som zdolal angličtinu, nemčinu a taliančinu. Pán mi otváral jedny dvere za druhými, ako v Kanade a Amerike, tak aj v iných krajinách. Doteraz som navštívil viac než 90 krajín, v ktorých som kázal Božie slovo. Verím, že mi Pán pridá ďalšie krajiny. Boh má zaiste plán pre môj život a dáva mi zdravie na vykonávanie Jeho služby – zvestovať každému stvoreniu, že Ježiš Kristus zaplatil cenu za naše hriechy a už nemusíme žiť v hriechu, ale v slobode Pána Ježiša Krista.

Ako rozhodujete, ktorú krajinu navštívite a čo hovoríte ľuďom?

Dostávam mnoho pozvaní. Jedného dňa, spomínam si, dostal som tri medzinárodné pozvania: Afrika, Južná Amerika a Austrália. Boli to tri pozvania v jednom dni, čo je zriedkavé. Na druhej strane, niekedy za celý mesiac dostanem iba jedno pozvanie. Ale

nepochybne, práci je mnoho. Pozvania, ktoré dostanem, predložím pred Pána, aby mi zjavil a ukázal kde chce, aby som išiel, pretože chcem Mu byť úplne užitočný. Pýtam sa Boha, kde ma najviac ľudia potrebujú. Kým sa modlím, svojím spôsobom mi ukáže krajinu a viem, že ma tam zaiste chce mať. Pýtam sa Ho, čo chce, aby som kázal, lebo nechcem hovoriť prázdne slová, z ktorých ľudia nemajú požehnanie, ale chcem hovoriť to, čo ľuďom pomôže, aby ich duchovné oči boli otvorené, a aby prišli bližšie k Bohu. Nielen mňa, ale všetkých nás, Pán neposiela kázať zvest', ktorá by nastrašila, ponížila alebo oslabila, ale nás posiela kázať evanjelium, čo znamená dobrá zvest', ktorá má potešiť a zároveň pozdvihnúť na vyšší duchovný stupeň. Chcem kázať tie kázne, ktorými poslušim ľuďom na dobré.

Váš odkaz a povzbudzujúce slovo pre čitateľov.

Keď som mal 15 rokov, svoj život som oddal Pánovi. Keď som mal 16 rokov, povolal ma kázať. Nikdy neoľutujem, že som dal svoj život Ježišovi. Jediné, čo ľutujem, je že som to neurobil skôr. 15 rokov som strávil naprázdno, namiesto toho, aby som vychutnával Pánovu prítomnosť, ten pôžitok a Jeho požehnanie. Pán Ježiš Vás chce, milí čitatelia, pozhnať a dať Vám to najlepšie, čo má. Musíme sa však, na základe Božieho slova, naučiť to aj prijať.

pripravila Tatjana Pintírová

Objednajte si 5 kázni Pavla Kováča, nahrané počas jeho návštevy v Srbsku, ktorá sa skutočnila v období od 16. - 19. mája 2013. Kázne sú v mp3 formáte. Cena 200 dinárov.

TÉMY: 1. Knieža tohto sveta nemá na mne ničoho
2. Hlbina volá na hlbinu
3. Božia múdrosť
4. Kráľ Saul
5. Svedectvá

Objednávky na telefónne číslo: 063/7073-991, e-mail: robert.mamajka@gmail.com
Nahrávky kázni si môžete vypočuť aj na našej internetovej stránke: www.manna.org.

KEĎ SA K NEMU PRIBLÍŽIM, ON SA TIEŽ PRIBLÍŽI KU MNE

Boh túži, aby sa ľudia s Ním prechádzali. Jeho pozvanie na prechádzku je pozvaním pre každého, kto chce kráčať vo viere s Ním a zakúsiť Jeho moc a prítomnosť vo väčšej miere. Boh chce použiť a vylepšiť to, čo sa deje v našich životoch. Tomáš Stvorec z Kovačice vykonal skutok výnimočnej dôvery, vystúpil a priblížil sa bližšie k Bohu.

Vyrastal som v evanjelickej rodine, kde mi odmalička bola vštepovaná viera, že Boh existuje, ale s presvedčením, že Ho nemožno osobne poznať. Ako malý chlapec navštevoval som nedeľnú školu, veril som, že Boh existuje a modlieval som sa každý deň. Ako som dorastal, začal som vychádzať s kamarátmi. Prestal som veriť v Boha a nepoznal som zmysel života. Neskôr som spoznal jedno dievča, ktoré je kresťankou. Bola iná, než ostatné dievčatá, ktoré som dovtedy poznal. Vždy rozprávala o svojich skúsenostiach s Bohom. Hovorila mi, že Boh skutočne existuje. Zo začiatku som bol iba zvedavý a tak sa vzbudil vo mne záujem o kresťanstvo, o ktorom som rád diskutoval. Ešte stále som v to však neveril.

Raz ma kamarátka pozvala na mládežnícke stretnutie do kresťanského zboru. Tu som sa po prvýkrát stretol s mladými kresťanmi. Všimol som si, že oni majú niečo, čo ja nemám. Tí mladí ľudia jednoducho svietili. Hostom stretnutia bol brat z Anglicka. Keď začal rozprávať z Božieho slova, mal som pocit, akoby hovoril práve mne. Jeho slovo sa ma dotklo a dňami

som nad ním premýšľal. Kamarátka ma pozvala aj na nasledovné mládežnícke stretnutie, kde bol hosť z Ruska. Znovu sa ma dotklo slovo. Videli som, že ľudia vôkol mňa sú šťastní. Bolo viditeľné, že žijú iný život. Keď som odchádzal z toho miesta, cítil som, akoby všetky moje problémy odrazu zmizli. Odhalil som lepšiu stranu sveta!

V nasledovných dňoch moje vnútro neustále bojovalo. Vedel som, že je to správna cesta, ktorou by som aj ja mal ísť, ale v srdci som neprestajne pochyboval. Nasledovný mesiac som nebol medzi kresťanmi, keď ma kamarátka znovu pozvala na bohoslužby. Bolo tam mnoho ľudí. Pozoroval som ako sa modlia, dvíhajú ruky, majú zatvorené oči a hovoria nejakou cudzou rečou. Slzy im tiekli dolu tvárou a niektorí sa zároveň aj smiali, držiac v rukách Božie slovo, akoby videli neviditeľného Boha. Zľakol som sa. Pre mňa to všetko bolo neznáme. Povedal som si: „Bud' sú to fanatici, alebo poznajú živého Boha!“

Aj napriek tomu, že som pokračoval navštevovať bohoslužby, a že ma hovorené slovo zaujalo, predsa však bola vo mne pochybnosť. Až jedného dňa mi zavolať kamarátka a oznámila, že mala dopravnú nehodu. Keď som odišiel na to

miesto a videl úplne zničené auto, políciu ako dokumentuje a živú kamarátka, povedal som si: „Toto je Boží zázrak! Ak moja kamarátka prežila tú strašnú dopravnú nehodu, tak ten Boh je naozaj všemohúci Boh!“ Uvedomil som si, aký je Boh veľký. Od toho času som s radosťou začal navštevovať bohoslužby v mojom meste. Túžil som bližšie spoznať Boha a mať s Ním osobný vzťah. Túžil som mať to, čo mali všetci veriaci ľudia vôkol mňa. Na jednej bohoslužbe som sa modlil svoju prvú modlitbu prijatia Ježiša a vyznal som Ho za svojho osobného Spasiteľa. Dal som sa pokrstiť na meno Pána Ježiša Krista a odvtedy nepatrím sebe, ale nášmu dobrému Nebeskému Otcovi. Už pred krstom som sa rozhodol odovzdať svoj život Pánovi, ale v krste som to aj spečatil. Krstom otvárame Bohu dvere svojho srdca. Je to vlastne naším vyznaním: „Pane, chceme všetko, čo máš pre nás, chceme žiť Tvoju vôľu, chceme tu byť na Tvoju slávu a chceme pripravovať cestu pre Tvoje kráľovstvo!“ Božie slovo je bezpochyby pravdivé a hovorí:

„Priblížte sa Bohu a On sa priblíži k vám“ - Jakub 4,8.

pripravila Tatjana Pintírová

KRV NA MOJICH RUKÁCH

„Ak bezbožný spácha svoje bezbožné skutky a zomrie vo svojej bezbožnosti a ty ho nebudeš varovať pred jeho bezbožnosťou, jeho krv budem vyžadovať z tvojich rúk.“

Ked' sme mali prebudenecké zhromaždenie v školskom dome v Tennessee, sedel som bokom a pozeral, ako môj priateľ vedie ľudí v speve. Po mesiacoch cvičenia sa skutočne zlepšil a každý tleskal a chválil Pána.

Zrazu, s očami naširoko otvorenými, som ho nevidel. Nevidel som tých ľudí. Videl som svet. Pred sebou som videl ľudí celého sveta – ľudí každej farby jasne oblečených vo svojich národných odevoch. Bol som prekvapený, akí sú nádherní, keď kráčali smerom dolu po veľmi dlhej a širokej ceste, ktorá viedla preč odo mňa.

Videl som Japoncov vo svojich farebných kimonách. Videl som Mongolov, drsných, tvrdých a fúzatých – takmer to naháňalo strach. Videl som rôznych Číňanov. Niektorí boli oblečení elegantne. Videl som južanských ostrovanov, nahých a úbohých. Videl som ľudí z Južnej Ameriky, Afriky, Indie a Európy. Videl som svet. Bol tak skutočný ako moje telo. Videl som ľudí z každého národa.

Milióny a milióny ľudí kráčalo touto cestou. Avšak oni nekráčali, išli v miernom pokluse. Pozeral som sa na nich s údivom. Bolo to vzrušujúce!

Vo vízii ma Boh zodvihol a šiel som ponad tých ľudí až na koniec ich cesty. Mohol som sa pozrieť dolu. Boh povedal: „To je cesta života.“

Na konci ich cesty bolo zúrivé,

bezodné peklo. Plamene sa vynárali ako sálajúci vulkán. Obrovský sprievod ľudí napochodoval k okraju a potom s veľkým krikom spadol do večných plameňov. Ako sa približovali k jame a zbadali svoj osud, márne zápasi, snažili sa pretlačiť cez tých, čo pochodovali za nimi. Ten veľký nával ľudskej rieky ich zmietol do priepasti.

Prešli cez okraj priepasti, stotisíc naraz. Keď padali, tak kričali, revali, plakali, trhali si vlasy, škriabali si tvár... stratil som hlas. „Bože... Bože... Bože,“ vzdychal som. Videl som, ako svet ide do pekla.

Boh otvoril moje uši, aby som počul výkriky zatratených duší, ktoré sa potápajú do pekla. Keď ma priniesol bližšie k nim, mohol som vidieť mužov a ženy všetkých národov, ich tváre pokrivené hrôzou, ich ruky mlátili dookola a driapali vo vzduchu.

Boh ku mne z tohto zmätku prehovoril: „Si zodpovedný za týchto, ktorí sú stratení.“

„Ja, Pane?“ namietal som. „Nepoznám týchto ľudí. Nikdy som nebol v Japonsku, v Číne alebo v Indii. To nie je moja vina.“

Boží hlas bol taký nežný a predsa neústupčivý, keď znova povedal: „Keď ja poviem bezbožnému: Určite zomrieš a ty ho nebudeš varovať a nepovieš nič, aby si varoval bezbožného pred jeho bezbožnou cestou, aby sa zachoval nažive, ten bezbožný zomrie pre

svoju nepravosť, ale jeho krv budem požadovať z tvojich rúk.“

To bola najkratšia kázeň, akú som kedy počul a zároveň aj tá najhrozivejšia. Kázal mi ju sám Boh. Asi o týždeň som zistil, že mi citoval pasáž z Biblie – Ezechiel 3:18.

Keď som sa naďalej uprene pozeral, ľudia sa snažili cúvať, ale tlak zozadu ich potlačil – a padli do pekla, katapultovaní do vzduchu, vrieskali a kričali. Nikdy nerozmýšľali o večnosti, až kým sa tam nedostali. Nie je to ohromujúce?

Pozoroval som túto scénu – ani neviem ako dlho.

Čo ku mne Boh hovoril? „Je to tvoja vina,“ povedal.

„Nie je moja,“ vyhlásil som. „Narodil som sa v New Orleans, v Louisiane. Žil som v Mobile, Alabame a v Panama City na Floride. Nikdy som nebol za hranicami. Mňa nemôžeš viniť!“

Počul som túto odpoveď zvonit' v mojich ušiach: „Ak bezbožný spácha svoje bezbožné skutky a zomrie vo svojej bezbožnosti a ty ho nebudeš varovať pred jeho bezbožnosťou, jeho krv budem vyžadovať z tvojich rúk.“

Zrazu som videl, ako krv tečie cez moje prsty. Krv národov. Preto dnes hovorím miliónom ľudí – pretože Boh na moje srdce položil bremeno za národy.

Boh vie, ako urobiť misionára, keď chce.

Videl som tú krv a povedal: „Bože, čo môžem urobiť?“

Povedal: „Čo hovorí Slovo. Povedz im, naprav ich, pokarhaj ich – národy.“

„Národy?“ opýtal som sa.

„Národy – videl si ich ísť do pekla. Moje slovo hovorí: Ak bezbožný zomrie vo svojej bezbožnosti a ty ho nevaruješ pred jeho bezbožnosťou, jeho krv budem požadovať z tvojich rúk.“

Boh vie, ako urobiť misionára, keď chce.

„Bože, prečo to nepovieš všetkým a nie len mne?“

„Povedal som, je to v mojej Knihe.“ Povedal: „Budeš súdený tou Knihou. Ak pojdeš na súd a povieš sudcovi, že si nevedel, že si robil zle, odpovie ti len to, že neznalosť zákona neospravedlňuje. Mal si lepšie poznať zákony krajiny. Podobne tomu, mal si lepšie poznať zákony večnosti.“

Povedal som: „Dobre, Pane, čo by som mal robiť?“

V tom okamihu som sa prebudil. Zrazu sa vízia skončila. Stále som sa triasol. Otvoril som oči a videl som, že v budove bola tma a ja som bol sám. Neviem povedať, či som tam bol hodinu, hodinu a pol, dve, neviem. Nikdy som nemal odvahu opýtať sa ľudí, či so mnou skúsili zatriasť. V skutočnosti som nikomu o tom stretnutí nehovoril. Príliš som sa hanbil. Napokon, mal som len 19 rokov. Neviem, či si mysleli, že som zaspal a vystrelili si zo mňa alebo čo. Ale všetci tí ľudia šli domov a zobrali so sebou lampáše.

Keď som prišiel k sebe, bol som sám v tmavej, malej školskej budove.

Povedal som si, Som späť v Tennessee. Videl som celý svet – ale peklo, Lester, peklo je skutočné. Mal by si radšej zostať mimo neho, videl si ho. Nepovedz, že nič o ňom nevieš. Videl si ho! Videl si ľudí, ktorí idú do pekla. Videl si to! Ich krv je na tvojich rukách, ak ich nebudeš varovať pred ich zlom.

Zakričal som: „Bože,“ keď som padol na zem.

Malé vidiecke školské domy nie sú veľmi čisté. Ľudia tam prinášajú blato a neumývajú to. Len pozametajú povrch. Šiel som na zem, vtedy som bol veľmi elegantným mladým mužom. Kázal som v bielej kravate, bielom tričku, bielych nohaviciach, bielych ponožkách a bielych topánkach. Bol som biely mladý kazateľ z Floridy, ale

bez otáľania som sa natiahol na tej špinavej dlážke.

Začal som plakať a revať, prosil som o odpustenie mojich hriechov. Žiadal som odpustenie toho, ako som zaobchádzal s ľuďmi. Prosil som o odpustenie, že som nedával výzvu na spasenie počas môjho kázania, keď som mal. Žiadal som odpustenie, pretože som nešiel dole a nemodlil som sa za ľudí, ktorí hľadali spasenie.

Očistil som svojho ducha a svoju dušu.

Potom som sa začal modliť. „Bože, všetci títo ľudia z Japonska. Ó, Bože, všetci títo ľudia z Číny. Ó, Bože, títo ľudia z Indie. Pane!“ To bol prvý čas v mojom živote, keď som sa modlil za národy sveta.

Začalo ma všetko bolieť. Moje telo sa začalo potiť. Pot sa zmiešal s tým blatom. Celú noc až do ôsmej ráno som plakal, modlil sa a sužoval.

Možno neviete, čo to slovo sužovať znamená, no Ježiš sa sužoval v Getsemanskej záhrade. Namáhal sa tak veľmi, že krv sa pretlačila cez kožu a stekala Jeho tvárou. Pretrhla žily a vyšla von. On vedel, čo znamená vypätie síl.

To sa stalo len tri alebo štyrikrát v mojom živote. Ale presiloval som sa, dokiaľ som skoro nezomrel a cítil som, že tú noc môžem zomrieť.

Nasledujúce ráno o ôsmej začalo svietiť svetlo cez okenicu tej malej školy.

Vstal som. Ešte nikdy som nebol taký špinavý. Moje biele oblečenie bolo červené z blata. Blato som mal aj na tvári a vo vlasoch. Modlil som sa na kolenách modlil som sa na chrbte a modlil som sa aj na svojom bruchu. Modlil som sa každým možným spôsobom. Vyzeral som ako veľké prasa, ktoré práve vyšlo z chlieva. Bolo to príšerné. Povedal som si, musím zmiznúť, umyť sa a prezliecť. Nechcem, aby toto niekto niekedy videl.

Nikto ma nevidel. Boh spôsobil, aby to tak bolo. Prekíazol som na miesto, kde som býval, vyzliekol si tie špinavé šaty a okúpал sa. Keď som vyšiel von, ľudia sa ma pýtali: „Zostal si v cirkvi celú noc?“

„Áno,“ odpovedal som.

„Niečo sa ti prihodilo, však?“

„Áno.“

Ležal som tvárou k zemi na tej drevenej podlahe a celú noc som sa sužoval pred Pánom. „Ó, Bože,“ prosil som úpenlivo: „odpušť mi. Odpušť mi, že som nemiloval najmenších,

posledných a stratených.“

Keď som nasledujúce ráno vyšiel z tej malej budovy, bol som novým človekom. Niečo v mojom srdci a mojej duši dozrelo. Bol som oddelený a povolaný. Boh mi dal súciti pre stratených, ktorý som nikdy predtým nemal. Naplnil ma aj naliehavosťou, ktorá zostala silnou až do tohto dňa.

Každý deň zomierajú milióny a idú rovno do pekla.

Až po niekoľkých rokoch som niekomu povedal, čo sa mi v tú noc prihodilo.

„Odpušť mi, že som nemiloval najmenších, posledných a stratených.“

Večer chceli ľudia vedieť, čo sa stalo a ja som povedal: „Boh a ja sme sa rozprávali.“ To bolo všetko, čo som im povedal.

Ako by som mohol vyhlásiť, že z chudobou zasiahnutej starej Konfederácie, sprostred Veľkej hospodárskej krízy, z malej vidieckej školy, tu stál vycivený tínedžer, ktorý hovorí, že bol povolaný do svetovej služby? Ako by som vysvetlil, že Pán položil krv mnohých miliónov stratených na moje ruky?

Lester Sumrall

Človek tisícov príbehov a rýchleho úsmevu, ktorý niesol duchovnú moc od Pána. Výsledkom tejto povahy bolo, že Lester Sumrall pracoval pre rozvoj evanjelia ohromujúcich 65 rokov. Odišiel v roku 1996, ale nie skôr ako na to pripravil svoju službu. Pracoval až do konca, aby nasýtil duše a telá, túžby svojho mimoriadneho života.

Pripravila Jana Zorjanová

ABORTUS, A ČO TERAZ?

Abortus je zabíjanie nevinných, nenarodených detí. Je to nemorálny čin, ktorým sa narušuje, odoberá a popiera cudzie právo na život. Z kresťanského stanoviska, abortus je hriech a nič menej!

V dnešnej spoločnosti sa ostro reaguje na akékoľvek ohrozenie ľudských práv (práva na slobodu tlače a vyjadrovania, práva na slobodu vierovyznania, atď.) a zvlášť, keď sa ohrozujú ľudské životy alebo zdravie. V takých situáciách povstávajú početné organizácie a bojujú o realizáciu alebo obranu ohrozených práv.

Zaujímavé je, že keď ide o abortus, nie je mnoho tých, ktorí zdvihnú svoj hlas a zastupujú tých, ktorí nemôžu sami zastupovať svoje práva.

Kresťania majú zodpovednosť pred Bohom, aby zdvihli svoj hlas a nakoľko je to možné, aby ochránili nenarodené bábätká.

Podľa údajov zo Svetovej zdravotnej organizácie vo svete sa každú minútu zabije asi 100 detí vykonaním abortusu. Na území bývalej Juhoslávie v priemere sa to stáva asi každú minútu.

Či to nie je dostatočne alarmantné, aby nás pohlo z našej nezainteresovanosti o túto problematiku k rozmyšľaniu a konkrétnym akciám ochrany nenarodených detí, ochrany nášho zajtrajška a budúcnosti?

Toto by malo byť úlohou každého kresťana. Čo ty robíš, keď ide o abortus?

Branko Erceg, Banja Luka

Vedeli ste...

...že je abortus vlastne legalizovaný masaker?

...že v počatí sú určené takmer všetky hlavné charakteristiky: farba očí, vlasov, pohlavie...?

...že podľa údajov Svetovej zdravotnej organizácie sa ročne vykoná asi 55 miliónov abortusov, čo je priemerne 100 potratov za minútu?

...že bývalá Juhoslávia bola druhá krajina vo svete, po bývalej SSSR, keď ide o počet potratov s ohľadom na počet obyvateľstva?

...že sa iba v Srbsku dnes vykoná viac ako 200 tisíc potratov ročne, čo je v priemere každé dve a pol minúty jeden potrat.

...že je abortus hrubé porušenie pravidiel?

...že abortus má početné negatívne psychické a fyzické následky?

...že Sväté Písmo hovorí, že život začína počatím a ľudský život hodnotí ako svätyňu, z čoho vyplýva, že je abortus prehrešenie proti Bohu, životu a človeku?

„Zachraňuj na smrť vedených a vyslobodzuj tých, čo vedú na popravisko! Keby si povedal: „Nuž ja som o tom nevedel“ - či ten, čo váži srdcia, neporozumie? Ved' strážca tvojej duše vie, odplatí človekovi podľa jeho činov.“ *Príslovia 24:11-12*

Denník nenarodeného dieťaťa

1. mája	Z lásky mi dnes rodičia darovali život.
15. mája	Vznikajú moje prvé žily, moje telo dostáva tvar.
19. mája	Už mám ústa.
21. mája	Moje srdiečko dnes začalo biť. Kto môže pochybovať o tom, že ja žijem?
28. mája	Moje rúčky a nôžky sa začínajú formovať.
8. júna	Neviem, prečo je moja mama znepokojená.
Na mojich rúčkach sa tvoria malé prstôčky. Čoskoro nimi budem môcť chytať.
15. júna	Dnes mama zistila, že existujem. Som veľmi šťastná.
20. júna	Teraz je už isté, že som dievčatko.
24. júna	Už mám všetky orgány. Už sa cítim lepšie.
6. júla	Začínajú mi rásť vlásky a obočie.
8. júla	Oči mám už rozvité, aj keď mám viečka zatvorené. Čoskoro budem môcť vidieť svet a moju milú matku. Počujem, že sa s mojím ockom rozpráva o nejakom potrate. Čo to je?
19. júla	Moje srdce krásne bije. Cítim sa bezpečne v maminom brušku. Som veľmi šťastná.
20. júla	Dnes ma moja matka zavraždila.

Lekár: „Pani, je už po potrate. Odstránili sme embryo. Očistili sme vás. Môžete ísť pomaly domov.“

„Lebo tvojím vlastníctvom sú moje ľadviny; usnoval si ma v živote mojej matky. Oslavovať ťa budem preto, že som hrozne a predivne utvorený. Predivné sú tvoje skutky, a moja duša to zná veľmi dobre.“

Žalm 139 15-16

Ak sme všetky kvety

Muškáty v mojej záhrade sa nikdy „nevyjadrovali“ o ružách negatívne a nikdy si nevyžadovali, aby som ruže odložila preč, pretože nemôžu spolu fungovať a pretože to narušuje a obmedzuje ich krásu. Rastú si spolu, dostávajú rovnakú dávku vody a hnojiva. Majú rovnakú úlohu, v ktorej sa dopĺňajú. Rozvonievajú celý dvor, sú okrasou, z ktorej domáci majú radosť.

Bez ruží by to bolo bez vône a bez muškátov by chýbal ten farbistý život a húževnatosť. Spolu tvoria záhradku, spoločne vytvárajú rôznofarebný obraz života vo dvore. Nikdy sa muškáty nesťažovali na ruže a naopak. Nikdy neukazovali na suché lístie iných kvetov. Vedeli, že je to obdobie, cez ktoré prechádza každý kvet, ktorý žije, plní úlohu, aj napriek horúcemu slnku a silnému vetru. Vedeli,

že nevlastnia dvor, a že sú tu, pretože si ich vybral Niektorý druhý.

Vedeli, že rovnako potrebujú starostlivosť, a že od toho závisí ich život. Vedeli, že sa v chladnom, tmavom, mrazivom a v období bez slnka ocitnú v tmavej pivnici, rovnako ako ostatné kvety. A to iba z toho dôvodu, aby sa predĺžil ich život a práca. Muškáty to vedeli, a preto prijali ostatné kvety za spoločníkov, a preto spoločnými silami pracujú ako ozdoby, a preto sa dopĺňajú, lebo vedia, že sú na tom rovnako - závislí na Niekom inom. Navzájom sa dotýkajú svojim životom, a „obtierať“ vôňami a preto už nie su sami svoji, ale sú ovplyvnení životom a prácou toho druhého. Nemusia poukazovať na chamrad', zelinu či burinu, ktorá sa snaží ich udusiť. Sú na tom rovnako, sú kvety, a to každý spozná, lebo o tom svedčí ich meno, výhľad, život, farba... Vedia, že si ich Záhradník vybral, a že vyplie to, čo duší ich život.

Preto sa muškáty nesťažujú na ruže. Preto sa ruže nesťažujú na muškáty. Lebo sú na tom rovnako. Sú kvety.

O kvety býva postarané...

Anna Pintír

Ak chceš chodiť po vode, musíš vystúpiť z lode

*** Ak chceš kráčať po vode, musíš vystúpiť z lode, ktorá je bezpečná, istá a pohodlná.**

*** Boh má neoblomný zvyk žiadať od teba, aby si robil veci, ktorých sa desíš.**

*** S Božou pomocou môžeš robiť to, čo by si sám zo seba nikdy nedokázal.**

*** Najväčším zlyhaním nie je topiť sa vo vlnách. Najväčším zlyhaním je nevystúpiť z lode.**

*** Keď Boh rozkáže, On aj umožní.**

*** Prv než vystúpiš z lode, musíš sa poriadne uistiť, že si na to povolaný a že tým povolaním je Ježiš.**

*** Využívaj nadanie, ktoré si dostal, aby si znamenite slúžil svetu a skrze túto službu miluj a uctievaj Boha. Povolanie, ktoré plne zapája a využíva to, čo ti Boh dal, je svätá úloha.**

*** Jedni sú nadaní tak viditeľne, že sú za to oslavovaní už tu na tomto svete, iní sú obdarení spôsobom, ktorý zostáva tichý a od ľudí nepovšimnutý. Veľkosť daru nie je rozhodujúcim faktorom. Záleží na tom, ako každý sluha s tým, čo mu je dané, spravuje. –**

*** Je Jeden, pred ktorým budeš raz stáť. Skutočne budeš skladať účty za svoje vlastné skutky. Nijakými fintami sa ti nepodari prekĺznuť popri Jeho tróne.**

*** Sluha nie je odsúdený preto, že robil niečo zlé, ale že nerobil nič.**

*** Urob všetko, čo môžeš; ušetri všetko, čo môžeš; daj všetko, čo môžeš. – John Wesley**

*** Vystúpenie z lode bude твоjim úžasným darom Ježišovi; zážitok z chodenia po vode bude Ježišov úžasný dar pre teba.**

Citáty z knihy

“Ak chceš chodiť po vode, musíš vystúpiť z lode”
autora Johna Ortberga.
pripravila Tatjana Pintírová

DUCH SVÄTÝ NAPÍŇA VERIACEHO

„A zrazu boli všetci naplnení Svätým Duchom.“ Skutky 2:4

Takto nám Biblia opisuje veľkú duchovnú skúsenosť stodvadsiatich učeníkov, ktorí boli zoskupení v hornej dvorane. Tieto slová otvárajú možnosť pre každého veriaceho, že sa to isté môže stať i v jeho živote. Táto správa hovorí, že sa toto isté musí stať v živote každého veriaceho, ak chce žiť hodne svojho povolania. Slová, ktoré sú v názve, sú sväté zaslúbenia pre každého veriaceho. Nech Pán pôsobí, aby nikto neprehliadol tieto slová, ale aby s vďakou a modlitbou svoje meno vložil do tejto vety: Duch Svätý napíňa aj mňa!

Všímame si veľké rozdiely v životoch veriacich. Jedni majú vnútornú silu, ich život je svätý, pri nich možno cítiť prítomnosť Ježiša Krista, hlboká radosť žiari z ich bytia. Iní zasa, naopak, vyzerajú ako odradení, v nich prevláda „ja“, nieto žiadna sila ani radosť v ich životoch. Raz sú hore, inokedy dolu, niekedy sa zjaví elán a entuziazmus pre niečo nové, ale najčastejšie onedlho nasleduje vyčerpanie. To je život porážky! Skadiaľ pochádzajú také rozdiely? Keď veriaci i napriek tomu má odpustenie hriechov v krvi Kristovej a Ducha Svätého, ktorý v ňom prebýva, ale predsa inakší život!

Pozíciu, ktorú sme dali Duchu Svätému v našom srdci a živote je autoritatívny pre celý náš život. Rozdiel je v tom: či máme Ducha Svätého, alebo sme Ním vyplnení? Ja môžem mať Ducha Svätého, ale Ho obmedziť na podradené miesto vo

svojom živote. On je tu, ale On smie len ako hosť bývať v jednej malej izbe, kým v ostatných častiach domu panuje „ja“. Keď sa zmení centrum života a miesto toho „ja“ Duch Svätý dostane plné právo pôsobenia nad celým človekom, to mení celý život.

Aký život očakávame od jedného veriaceho? Či považujeme, že je celkom v poriadku, ak niekto vyznáva Krista a žije telesne, pod nadvládou hriechu a svojho „ja“? Nie, vtedy sme sklamaní z takého veriaceho, očakávame od neho niečo celkom iné – život, v ktorom je vidieť Krista.

A čo ako veriaci očakávame od svojho vlastného života? Sme spokojní so životom porážky a nedostatkov? Alebo či nevzdycháme príliš nad svojimi slabosťami, či nehľadáme viac sily, spokojnosť a víťazstvo nad hriechom? Ako často po obrátení sa objavuje veľké sklamanie a znechutenie, pretože veriaci márne hľadá silu pre nový život!

Ako potom my môžeme prejsť cez život bez takej „výzbroje“ Ducha Svätého? Preto boli potrebné Letnice, preto boli plní Ducha Svätého všetci tí, ktorí mali predstavovať prvú cirkev. On im bol potrebný, aby sa stali nasledovníkmi a svedkami Ježiša Krista.

Nielen apoštolovia prijali tento predivný dar Boží pre svoju výnimočnú službu, ale i obyčajné ženy a ľudia v hornej dvorane. Bola im potrebná sila pre ich každodennú

prácu. Nebolo to niečo nezvyčajné. Bolo to samozrejme a nevyhnutné pre život jedného veriaceho, aby bol plný Svätého Ducha. Všetci tí, ktorí boli, podľa Skutkov apoštolských, použítí od Pána, aby konali Jeho diela, našli pomoc len v sile Ducha Svätého, ktorý ich napíňal.

V Skutkoch apoštolských 6:3 čítame o tých, ktorí obsluhovali stoly, že museli byť plní Ducha Svätého a múdrosti, a iba v tej sile mohol Štefan svedčiť o Kristovi svojou smrťou (Skutky 7:55). Aj Filip, ktorý zažil veľké prebudenie v Samárii, bol plný Ducha Svätého (Skutky 6:3-5; 8:12). Pavel, ktorý videl vzkrieseného Ježiša v nebeskom svetle, stal sa Jeho svedkom, keď bol naplnený Duchom Svätým (Skutky 9:17).

Príkaz, ktorý nachádzame v liste Efezským 5:18: „Budte plnení Duchom!“ – je odkaz pre každého veriaceho a očakávame, že on prijme ten istý dar ako aj učeníci v období

prvej cirkvi. Tieto slová sa vzťahujú aj na teba, a keďže Pán v zmluve milosti nikdy nevyžaduje od nás niečo, čo nemôžeme vyplniť, tieto slová nám dávajú možnosť, aby sme prežili svoje osobné Letnice a aby sme prijali potrebnú výzbroj pre svoju službu. To je základ Písma pre naše prosby a našu modlitbu, aby sme boli naplnení Duchom Svätým. Slovo nám predkladá najväčší Boží dar pre náš život a v tom dare leží veľká sila pre veriacich. Mnohé otázky, ktoré by nás mohli rozdeľovať miznú, keď sa na jednej omnoho vyššej úrovni, pri prijatí daru Božieho, cítíme spojení.

Čo to vlastne znamená byť naplnený Svätým Duchom? Je to dielo Ducha Svätého. Duch Svätý zaujme naše srdce. V Starom zákone máme predivný obraz toho v deji, ktorý je opísaný v 2. Kráľov 4:1-7. Vdova bola v nedostatku a v súžení, lebo sa to, čo jej bolo potrebné nemohlo porovnať s tým, čo mala.

„Čo máš v dome?“ – opýtal sa jej prorok Elizeus a ona musela odpovedať: „Len jednu nádobu oleja.“ Nádobu s nadpisom „olej“ patrila jej, ale je prázdna. Potom jej prorok dal radu: „Chod', zavri sa do domu a nalievaj!“ A v tichosti, na slovo proroka, stalo sa tam niečo veľké: nádoba oleja sa stala zdrojom. Všetky nádoby, ktoré stáli celkom prázdne, pred vdovou boli naplnené!

Či to nie je to isté tajomstvo, o ktorom hovorí Ježiš v Jánovi 4:14: „Voda, ktorú mu ja dám, obráti sa v ňom na prameň vody!“ On hovorí o Duchu Svätom (porovnaj, Ján 7:39), ktorý naplňuje to, čo Mu ponúkame a dáva život a hojnosť tam, kde Mu urobíme miesto. Či si ty ako tá prázdna nádoba pre olej, ešte len nosíš nadpis „olej“ a vieš, že požiadavky, ktoré sa pred teba kladú, nemôžeš splniť? Prázdnota v tebe je tomu na vine, lebo by si mohol byť bohatý. Duch Svätý ťa naplní, ak sa Mu otvoríš ako prázdna nádoba.

Sväté Písmo hovorí aj o panstve Ducha Svätého, aby nám vysvetlilo, čo znamená byť naplnený Duchom Svätým. (2. Korinským 3:17)

Pán je Duch! Kde je Duch Pánov, tam je sloboda! V liste Galatským

5:18 hovorí: „Ak ste vedení Duchom...“ To zneje trochu citlivo: byť naplnený Duchom Svätým znamená panstvo Ducha. Bezpodmienečné panstvo je skutočnosť, ktorá stojí pred našou vôľou a vyzýva ju. Ak chceš vedieť, či si vyplnený Duchom Svätým, opýtaj sa či stojíš úplne pod Jeho vládou. Dnes vieme z politického života, čo znamená bezpodmienečné panstvo: jedna vôľa, ktorá o všetkom rozhoduje, jedna moc, pod ktorou sa všetko skláňa.

Či vládne nami Duch Svätý? Sme vyplnení Duchom v zmysle, že je celé naše bytie ovládané jednou vôľou, že sa podriaďuje jednému panstvu a z jedného centra sa spravuje? Či Duch Svätý spravuje vo všetkých oblastiach nášho života – v oblasti vôle, v našom myšlienkovom svete, v našom emocionálnom živote, v našom povolaní a v našom voľnom čase, s našimi peniazmi a našimi zvykmi? Kde je Duch Pánov, tam je sloboda! V tom sa odlišuje diktatúra človeka od panstva Ducha. Kde sa človek stáva tyranom, tu je otroctvo. Kde je Duch Svätý panovník, tu je sloboda. Ak si v niektorej oblasti svojho života poviazaný, dovol' Svätému Duchu, aby práve v tej oblasti prevzal panstvo a budeš slobodný!

Duch Svätý v nás vzdychá po vyslobodení, ak On v nás nemá miesto, ktoré Mu patrí; ak On má vedľajšie panstvo v porovnaní s naším „ja“, potom On trpí, ale nikdy si neprivlastní vládu proti našej vôli. On nie je zlodej. On čaká, kým Mu my urobíme miesto, ale preto je našou zodpovednosťou, ak On v našom živote ešte nepriviedol všetko pod svoje vedenie.

Vedľajšie panstvo Ducha v našom živote je náš hriech. Či sa chceme tu na chvíľu pozastaviť a opýtať sa, čo nám chce povedať Duch Svätý ako Pán nášho života? Či On v nás vzdychá alebo je slobodný, aby konal? Či má neohraničené panstvo? Ak On poukazuje na oblasti, kde ešte

stále
my sami
určujeme veci a
rozhodujeme, či sa chceme očistiť
od tohto hriechu v krvi Ježišovej?
Či Mu chceme rozhodne ustúpiť
to, o čo sme Ho ochudobnili? Iba
veriaci sa môže ozajstne oddať
Bohu. Od veriaceho sa vyžaduje:
„Oddajte sa Bohu!“ a „Vydajte svoje
telá!“ (Rimanom 6:13; 12:1). Nie je
dostatočné, keď sme sa raz oddali;
oddanie sa musí stať životom
oddania.

Predstavme si manželstvo. Žena oddáva svoj život mužovi v sviatočnej chvíli sobáša. Či je vtedy všetko ukončené, môže ona teraz znovu žiť ako keby bola sama? Nie, najšťastnejšie manželstvo je vtedy, keď žena a muž deň za dňom s radosťou potvrdzujú svoje sviatočne vyrieknuté „áno“ v tisícoch maličkostí cez deň. Vtedy sa ich spoločný život stáva oddaním. Žiaľ, Pán nám často hovorí: Ó, prečo si opustil svoju prvú lásku!? Ó, prečo je tvoje terašie oddanie menšie a povrchnejšie od toho predtým!? Zápalná obeť je obeť oddania sa.

V 3. Mojžišovej 6:2-6 (alebo 9-13) čítame, že kňaz musel prinášať každé ráno novú zápalnú obeť, lebo zápalná obeť z minulého dňa sa premenila na popol. Potom bolo potrebné odstrániť popol z oltára. Naše včerašie oddanie sa je dnes popol. Mnohé oltáre veriacich sú plné popola, lebo je zápalná obeť z minulého dňa ešte na nich, ale nie je dnešnej novej obeti. Nič nie je krajšie, ako každé ráno v tichosti položiť svoj život ako úplnú obeť na očistený oltár. To je nevyhnutné, ak chceme trvale zostať naplnení Duchom Svätým.

G. Wasserzug

Preklad Jana Zorjanová

KÝM SME, KEĎ VYJDEME MEDZI SVET A ĽUDÍ?

Často nad tým premýšľam... Kým sme, keď vyjdeme na ulice, keď odídeme do svojich škôl, keď odídeme na svoje pracovné miesta? Sme tam svetlom, alebo tmou? Šírimo tam dobré veci, alebo sa pripájame k zlým veciam? Kým sme, keď nás nikto nevidí? Možno odchádzame pravidelne na bohoslužby Božie, možno tam sedíme v prvých radoch a usilujeme sa mať ten najkrajší úsmev, usilujeme sa najlepšie sláviť, možno najkrajšie spievať, hrať, kázať, alebo akúkoľvek službu konáme; usilujeme sa ju čo najlepšie vykonať. Kým však v skutočnosti sme? Kým sme medzi ľuďmi, ktorí Ježiša nepoznajú? Sme ten list Kristov, ktorý poznajú a čítajú všetci ľudia? 2. Korint'anom 3:2 Naším listom ste vy, napísaným v našich srdciach, ktorý znajú a čítajú všetci ľudia. Keď máme spojenie s Bohom osamote, bude to mať viditeľný vplyv. My nemusíme hovoriť mnoho o tom, kým sme, oni to pocítia, keď budú v našej blízkosti. V Galaťanom 5:22 hovorí: Ale ovocím Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrota, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť. Keď toto budeme mať, keď toto budeme šíriť, ľudia pocítia, že v nás je niečo iné, niečo viac, niečo čisté, niečo mocné, a to vyvolá v nich otázku – čo je to, čo je v tebe? Vtedy sa nebojme povedať o tom kým sme, lebo to všetko nie sme my sami, je to Božie dielo, ktoré On koná v nás. Dovoľme, aby sa to svetlo, ktoré on vložil do nás, rozsvetcovalo viac a viac a dovoľme, aby osvietilo všetku tmú vŕok nás! Budme ako hviezdy na nebi, svietme, lebo svet potrebuje svetlo! Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach (Matúš 5 :16) Vyzývam vás, rozhodnime sa svietiť!

Miluška Hromčík

Ježiš môže zmeniť tvoj neúspech v úspech

Nebolo by to úžasné, keby si vždy mal úspech a žiadny neúspech v tvojom živote? Keby sa ti stále darilo a nemal by si ani jedno zlyhanie? Predsa, niekedy sa nám prihodí aj neúspech. Možno dáme všetko zo seba a predsa sa to nepodarí.

Ježiš si môže použiť tvoje zlyhanie k tomu, aby upútal tvoju pozornosť. On nechce, aby si utekal od svojich problémov. Chce, aby si sa skrze ne učil; aby si objavil, ako On môže zmeniť tvoju situáciu, keď Ho do nej pozveš.

Ľudia často povedia: „Asi to nebola Božia vôľa, aby sa to stalo. Keby to bola Božia vôľa, podarilo by sa mi to.“ Často zlyháme, pretože sa spoliehame na svoju vlastnú silu, namiesto toho, aby sme sa spoliehali na Boha.

Šimon chytil ryby celú noc a nič nechtyl. Bol unavený, s prázdnyimi rukami a sklamaný. Úlov rýb sa mu nepodaril. Ježiš ho však znovu vedie na to isté

miesto a teraz mu On hovorí, aby spustil svoje siete na lov.

„A keď to urobili, zahrnuli veľiké množstvo rýb, takže sa trhala ich sieť“ (Lukáš 5:6).

Ježiš ťa môže vrátiť na miesto zlyhania a tam ti dá úspech.

Keď Ježiš prehovoril, ryby zareagovali. Keď Ježiš prehovorí do tvojej situácie, tvoja situácia zareaguje.

Ježiš nie je obmedzený tvojimi okolnosťami, On je obmedzený iba tvojou neverou.

Nezabudni, máš Všemohúceho Boha! On môže zmeniť tvoju situáciu, tvoj neúspech v úspech. Predsa, musíš byť ty ten, ktorý Ho povolá do tvojej situácie. A keď Boh prehovorí, všetko sa mení, neúspech sa láme a mení sa na úspech.

Lýdia Mámojka

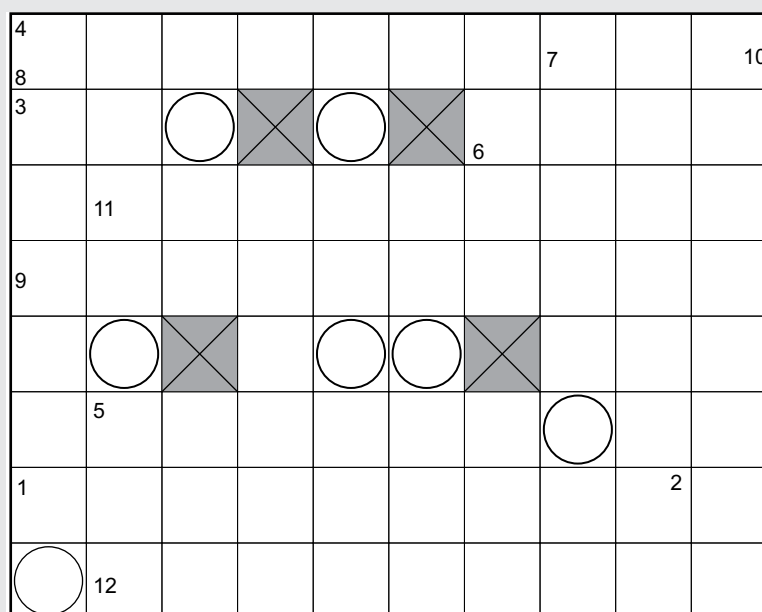
Starček, zbraň a tri guľky

Bol raz jeden starček, ktorého rodina nemala nič na jedenie. Mal starú zbraň a tri guľky. Tak sa rozhodol, že pôjde loviť a zastrelí (mal všetko, čo potreboval) niečo na večeru. Ako tak šiel po ceste, zbadal králika a vystrelil, ale guľka ho minula. Potom uvidel veveričku a znovu vystrelil, ale aj tú guľka minula. Šiel ďalej, uvidel divého moriaka na strome a mal už len jednu guľku, ale prehovoril k nemu hlas a povedal: „Najprv sa pomodli, namier vysoko a zostaň sústredený.“ Avšak, v tej chvíli, zbadal jeleňa, ktorý bol, pravdaže, lepšia korisť. Stiahol zbraň dolu a namieril na jeleňa. Ale potom zbadal hada medzi svojími nohami, ktorý ho práve chcel uštipnúť - a tak prirodzene stiahol zbraň ešte nižšie, aby strieľal na hada. Znovu sa ozval hlas k nemu: „Povedal som: Najprv sa pomodli, namier vysoko a zostaň sústredený.“ Tak sa starček rozhodol poslúchať na ten hlas. Pomodlil sa, a potom namieril zbraňou vysoko na strom a zastrelil divého moriaka. Guľka sa odrazila od moriaka a zabila jeleňa. Rukoväť zbrane padla a uderila hada po hlave a zabila ho. Keď zbraň vystrelila, zrazilo ho to do rybníka. Keď vyšiel z vody a rozhliadol sa, mal vrecká plné rýb, mŕtveho jeleňa a moriaka na jedenie. Had (satan) bol mŕtvy jednoducho preto, že človek poslúchal Boha: najprv sa pomodli, namier vysoko a zostaň sústredený.

Modlite sa skôr, než budete robiť čokoľvek iné, miete vysoko vo svojich cieľoch a sústreďte sa na Boha. Viera nie je neprítomnosť pochybností, ale je to krok urobený aj napriek pochybnostiam. Viera, ktorá nebola testovaná, nie je hodná dôvery. Viera je odvaha ísť ďalej od toho, čo sa môže vidieť očami.

Pripravila Jana Zorjanová

Tajnička

Tajničku urobila Daniela Šírka

1. Rodné mesto Ježiša
2. Mesto, nad ktorým sa Hospodin zľutoval
3. Z ktorého mesta Hospodin povolal Abraháma?
4. Mesto pokoja
5. Ostrov, na ktorom Ján dostal zjavenie
6. Z ktorého mesta bratia skúmali písmo každý deň?
7. V ktorom meste sa prvýkrát jedol veľkonočný baránok?
8. V ktorej oblasti sa nachádza Betlehem?
9. V ktorom meste ľudia slúžili Hospodinovi, pretože sa báli levov?
10. V ktorom meste vyrastal Ježiš?
11. Dom Boží
12. Ktoré mesto leží pri mori, v krajoch Zabulóna a Naftaliho?

Vyriešenie: Mesto Ježišovho ukrižovania?

AUTONEHODA V BALTIMORE

Nedávno som spustil kampaň v Baltimore. Prvé stretnutie sme mali v ulici Harford Road. Po prvej usporiadanej poobedňajšej službe som odišiel ku autu, vybral som aktovku a zamieril som do dvorany, v ktorej bolo stretnutie. Odrazu bolo počuť škripanie pneumatík a tupý úder. Myslel som si, že auto narazilo do psa alebo mačky, ale nie.

Narazilo do dieťaťa. Potom ho vliekol so sebou niekoľko ulíc smerom k juhu.

Namiesto toho, aby som vošiel do dvorany, ktorá bola takmer plná, vybral som sa za tým autom. Zastavilo sa niekoľko ulíc neskôr a veľa ľudí sa zoskupilo okolo neho. Videl som chlapca, ktorý ležal v kaluži krvi. Onedlho prišiel aj policajt. Maličké telo bolo v kŕčoch od bolesti.

Nehanbím sa pre meno Ježiš. Už dávno som sa rozhodol, že sa nebudem hanbiť. Tí, čo nadávajú a berú si Jeho meno nadarmo, mali by sa hanbiť. Nehanbím sa uzdravovať nemocných v tom mene, dokonca aj na ulici!

A preto som sa odvážne pretlačil cez ľudí, až som videl kaluž krvi. Policajt si zobliekol vetrovku a položil ju pod chlapcovu hlavu. Ja som sa k nemu priblížil a sklonil som sa k jeho telu.

„Môžem sa pomodliť za dieťa?“ opýtal som sa.

„Vy ste služobník?“ zaujímalo policajta.

„Áno,“ odpovedal som, a on povedal: „Pomodlite sa ak chcete. Chlapec vyzerá naozaj zle.“

Zobral som chlapca do náručia a začal som sa

modliť. Cítil som, ako z očí okolostojacich vyvierajú horúce šípy. Hlasne som zvolal: „V mene Ježiša!“ Myslel som si: „Sláva Bohu, ak nejdú do zboru, teraz uvidia ako tam je.“

Využil som danú príležitosť a tak som povedal: „Ježiš, ty si ma pozval používať tvoje meno. Povedal si, že nemocní budú uzdravení, ak položím na nich ruky. Teraz v mene Ježišovom rozkazujem, aby krv prestala krváčať! Rozkazujem krvi a záchvatom, aby prestali! Pane, ak sú v tomto tele zlomené kosti, uzdrav ich. Obnov každý prasknutý sval, žilu a sliznicu. Prosím ťa, obnov jeho zdravie. Nedovoľ, aby mu telo ostalo poškodené.“

Keď som sa pomodlil, telo sa prestalo zovierať a chlapec otvoril oči. Pozrel sa na mňa a povedal: „Ďakujem, kazateľ.“

Vtedy prišlo vozidlo rýchlej lekárskej pomoci a odviezli ho do nemocnice. Vrátil som sa na stretnutie v zakrvavenej košeli a hneď som začal kázať.

Večer sme usporiadali ešte jedno stretnutie. Predtým, ako sme začali, všimol som si v prvom rade chlapca, za ktorého som sa modlil. Vedľa neho sedeli otec, mama a siedmi alebo ôsmi bratia a sestry. Keď ma uvidel, vstal a povedal: „Ocko, toto je ten človek, o ktorom som ti rozprával. To je Boží človek. Modlil sa za mňa na ulici.“

Otec sa mi priblížil a slzy sa mu stekali po tvári. „Chcel by som podať ruku človekovi, ktorý sa nehanbí modliť sa na ulici,“ povedal a dodal: „Aj ja chcem spoznať toho Ježiša, ktorého vy máte v sebe.“

V ten večer som sa s celou rodinou modlil modlitbu spasenia. Mali sme prvých obrátených na tom stretnutí. Dnes sú členovia zboru, ktorý vedie môj priateľ a preto viem, že je moc v mene Ježiš!

R.W.Shambach

Úryvok z knihy Zázraky

Laos: Odmenená viera

Jedenástim sirotám v Laose bolo povedané, že budú vylúčené zo základnej školy, pretože pre svoju kresťanskú vieru pravidelne navštevujú bohoslužby. Každú nedeľu ráno, jeden za druhým sa vykrádajú zo svojich domov a idú do cirkvi.

V auguste títo chlapci boli zavolaní do riaditeľovej kancelárie a bolo im povedané, aby prestali navštevovať zbor. Siedmi chlapci hneď prestali, ale štyria odmietli byť poslušní riaditeľovi a pokračovali v navštevovaní zboru, hoci im hrozilo vylúčenie zo školy. Keď tí siedmi videli vernosť tých štyroch, vrátili sa späť a znovu navštevujú zbor.

Školský úrad zatiaľ ešte nič nepovedal ohľadne tohto príbehu a tí, ktorí sa v dome starajú o siroty, sú názoru, že úradníci vzdali ten boj s deťmi, pre ich silnú vieru. Kým sa školský úrad obracia na druhú stranu, deti sa každú nedeľu ráno, jeden za druhým, vykrádajú z domu a odchádzajú na bohoslužby. Ak by išli všetci spolu, istotne by ich zastavili.

Hrozby riaditeľa školy začali vtedy, keď jeden z tých chlapcov uveril v Krista a začal svedčiť všetkým sirotám v sirotinci. Kým sa zdieľal o evanjelium s ostatnými deťmi, v desiatich sa zrodila viera v Krista. Keď sa o tom do počul riaditeľ, znovu a znovu zakazoval deťom navštevovať zbor. Keď však odmietli ho poslúchať, hrozí im vylúčenie zo školy.

Prosíme, modlite sa za týchto smelých mladých veriacich. Oni sa majú zatiaľ dobre, ale okolnosti sa v každej chvíli môžu zmeniť.

Extrémna náhrada

„...sedem, osem, deväť – ty, vykroč dopredu!“ Tak kričal naci vojak na jednu ženu. Veliteľ rozkázal, aby zabili každú desiatu ženu, pretože dve ženy jednu noc predtým zutekali z tábora.

Prosím vás, majte milosť ku mne, ja mám dieťa - prosila desiata žena.

Mary Skotsobaugh stála v rade a bola nasledovná. Vo svojom srdci Mary počula: „Zaujmi miesto tej ženy a povedz, že chceš namiesto nej zomrieť!“ Ona sa tomu bránila a kládla si otázku: „Prečo? Tá žena nie je kresťanka. Ona je Židovka a pritom komunistka. Keď nacisti prehrajú túto vojnu, na vlast' prídu komunisti a oni budú takí zlí, ako sú nacisti.“

V tom sa Mary rozpamätala, že je Veľký Piatok. A hlas v nej zaznel: „Na dnešný deň som Ja nezomrel pre dobrých, ale pre zlých, pre hriešnikov.“

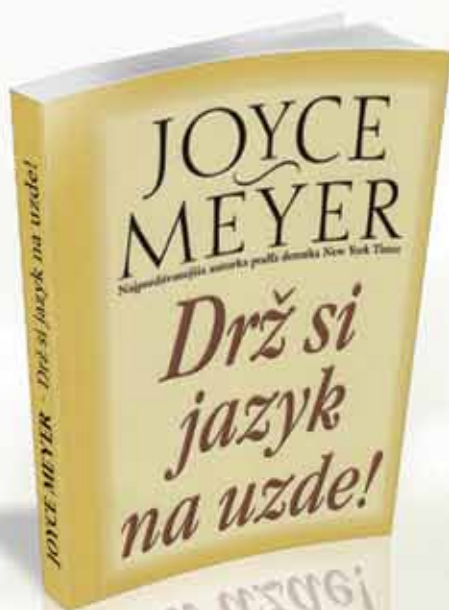
Vtedy si Mary zastala a povedala: „Ja chcem zomrieť.“

Kým odchádzala, aby bola zavraždená a upálená, porozprávala vojakom, že keď Boh vyviedol národ Izraelský z Egypta, napísané je v Biblii, že On išiel pred nimi v ohnivom stĺpe. „A moja modlitba je, keď ma upálite, aby vám ten ohnivý stĺp, v ktorom budem horieť, ukázal cestu k Bohu.“

Jeden krok dopredu môže urobiť zmenu. Kresťania mnohokrát žijú vyrovnaný život medzi istotou a neznámym. Tí, ktorí urobili krok viery do neznáma, vždy tam našli Božiu vernosť. Noach. Mojžiš. Abrahám. Debora. Ruť. Mária. Pavel. A zoznam biblických príkladov môže pokračovať, nech nespomíname celý oblak svedkov. Jeden krok zmenil ich životy z obyčajných na veľmi neobyčajné. Volá ťa Boh vykročiť vo viere do neznáma? Počuješ dnes Jeho hlas? Počúvaj. Bud' hotový vykročiť. Tvoj krok poslušnosti môže niekoho usmerniť k Bohu.

Tlačené a hudobné vydania

Joyce Meyer

Drž si jazyk na uzde

Hovoriš príliš veľa o svojich problémoch?

Zdá sa ti, že nemáš jazyk pod kontrolou?

Nauč sa ho ovládať a prinesie ti požehnanie!

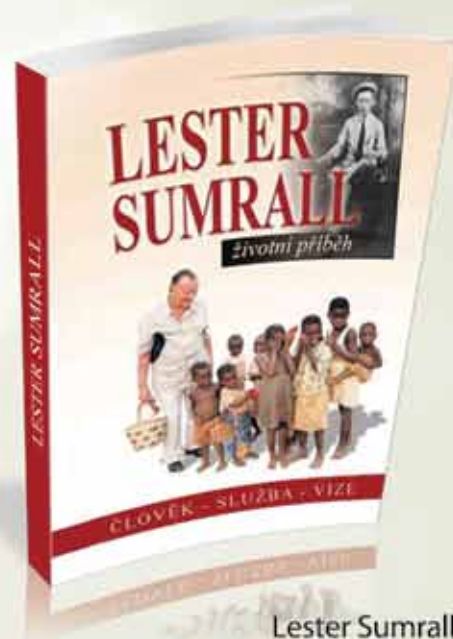
Nejde však iba o to, aby sme si dali pozor na prázdne reči,

Joyce Meyer zdôrazňuje, že ak chceme v plnej miere zažívať Božiu moc, musíme vyhlasovať Božie slovo a byť mu poslušní. „Priamo pod nosom máme k dispozícii obrovskú silu, podobnú ohňu, elektrickej či jadrovej energii. Táto sila môže zabíjať alebo prinášať život – závisí od toho, ako ju použijeme.“

Vďaka knihe pochopíš tieto základné princípy:

- akú moc majú slová,
- ako hovoriť Božím jazykom,
- ako prelomiť putá minulosti,
- ako zvíťaziť.

Cena 700 din

Lester Sumrall

Životný príbeh

Jeden z najväčších Božích mužov 20. storočia rozpráva o svojom živote. Prečítajte si pútavý príbeh jeho veselých začiatkov, keď ako tínedžer začal zaplňať miestnosť zmätenými farmármi, až po jeho prácu riaditeľa kresťanskej humanitárnej organizácie Krmte hladných. Jeho život je dojímavý a inšpirujúci. Cestoval a kázal po celom svete až 65 rokov. Bol typickým lídrom, ktorý sa nenechal zastaviť a znechutiť prekážkami. Bol vizionárom, mužom veľkej viery a duchovným mentorom mnohých kazateľov, ktorí dnes majú sami medzinárodné služby. Sám o sebe sa vyjadril, že život prežil v Božej vôli a preto svoje duchovné kroky neľutuje. Je autorom desiatok kníh, jeho kázne boli cez rádio a televíziu prenášané do celého sveta.

Cena 800 din

Objednajte si 5 kázni Pavla Kováča z návštevy v Srbsku

1. *Svedectvá*
2. *Knieža tohoto sveta nemá na mne ničoho*
3. *Božia múdrosť*
4. *Kráľ Saul*
5. *Hlbina volá na hlbinu*

Cena 200 din

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA“

KULPIN 21472, Radnička br. 23, SRBIJA Tel./Fax: + 381 21 786-988

E - mail: manna.casopis@gmail.com | web adresa: www.manna.org.rs

Obsah kníh, ktoré sú v ponuke, nemusí odrážať názory, ktoré zastáva Združenie "Manna"